

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
424-0237
424-0807
УНІОСОЮЗ: 425-8740
Тел. з Нью-Йорку:
Натх. 74125
УНІОСОЮЗ: 848-7537

РІК LXXVI Ч. 83. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ВІВТОРОК, 6-го ТРАВНЯ 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MAY 6, 1969 No. 83. VOL. LXXVI.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Понеділок, 5 травня 1969

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН ВІДІДАВ ДЖЕЙМСА Ф. БІРНСА, республіканського губернатора та був на кіських перегонах в Кентакі. Ніксон відідав подружжю Вірніс, яке відзначало 90-річчя з дня народження Джеймса Ф. Бірнса та 63-річчя його одруження. Бірнс був конгресменом (1911-1925), сенатором (1931-1941), суддею Найвищого Суду (1941-1942), дорадником Білого Дому (1942-1945) та державним секретарем (1945-1947). Ніксон сказав, що ні один американський політик не займав стільки важливих становищ, як Бірнс. Ніксон — це перший президент США, який відідав кіські перегона. Труман і Діансон були на кіських перегонах, але аж тоді, як вже не були президентами.

НЬОУРСЬКИЙ ГУБЕРНАТОР РОКЕФЕЛЛЕР повідомив, що 11-го травня почне першу з чотирьох запалюваних подорожей до 23-ох держав Латинської Америки, населення яких становить 250 мільйонів. Четверту подорож закінчить Рокфеллер на початку липня і тоді він здасть звіт президенту Ніксону про свої спостереження, здобуті на основі розмов із урядовими чиновниками та з приватними людьми. Населення Латинської Америки не знає, як ставиться до нього новий республіканський президент. Від 1961-го року діяв план президента Джона Ф. Кеннеді, який причинився до заснування Союзу для Поєднання, який має економічно скріпити Латинську Америку та підняти її соціально. Ніксон не задовольнений з того, що дав Союз для Поєднання.

Д-Р ЖАК ПІКАРД ВІВТІВАЄ ГОЛЬФШТРОМ на Атлантику, апроксим 30-ох днів. Вже тепер випробовують окремі підводні човни "Вен Франкліна", названий так в пошану Бенджаміна Франкліна, який першим почав був досліджувати воду в Гольфштримі, бо, як поштамстер у Філіделфії ствердив, що пошта з Лондону йде до Америки, як з Америки до Лондону. Швейцарський вчений д-р Пікард матиме 5 членів загоду для дослідів біології, хемії й фізики в Гольфштримі, — найдовшу струмінь теплої води, що йде Атлантикою та огріває узбережжя Англії й Норвегії. Гольфштрим ширший на 50 миль, його глибина різна — сотки й тисячі стій. Довгота підводної подорожі Вен Франкліна становитиме 1,500 миль.

ВІЩЕ - ПРЕЗИДЕНТ ЕГНЮ ПЕРЕСТЕГІАС адміністрації коледжів та університетів, щоб зробили порядок із демонстраціями лівих студентів та негритянських і порториканських, бо як це не станеться, то студентська більшість зможе сама зайнятися за роблення порядку, і тоді настануть у університетах і коледжах бійки між студентами, які вельми будуть злізкувати як теперішні заворушення лівих студентських груп. Промовляючи до президентів Молодечих Організацій в Генолюлю, віще - президент сказав, що ми не можемо допустити до того, щоб в районах коледжів та університетів постійно відбувався карнавал студентських демонстрацій і заворушень.

У СВІТІ

ФРАНЦІЯ ВИБИРАТИМЕ свого нового президента 1-го червня к. р. Коли ніхто з кандидатів не здобуде абсолютної більшості голосів, то тісніші вибори будуть найбільш успішними кандидатами відбудуться в два тижні пізніше. Рішення це на засіданні французької ради міністрів в минулу п'ятницю, на якому головував конституційний тимчасовий заступник президента де Голля, і голова сенату Ален Погер. На засіданні парля — зберігати пресу — ворожа атмосфера поміж 30-ма міністрами, з величчями де Голля, й головування сенатором Погером, який заявив був проти останньої, запропонованої де Голлем, зміни конституції і цим видатно причинився до упадку де Голля.

У БРИТАНІЇ ЗРОСТАЄ опозиція проти прем'єра Гарольда Вільсона в рядах його власної Партії Праці. Лівий супроти Вільсона міністер мешкальний опар Антоні Грінвуд проголосив заклик, щоб протиставити спробам посіяти ворожу супроти теперішнього прем'єра Британії, "лістерію". Упадок де Голля посилює роздоріжжя, що у Британії повинна прийти інша людина на становище лідера, з більшим авторитетом та новими ідеями.

У ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ ПОМЕР у віці 88 років колишній канцлер та колишній посол в Австрії і Туреччині, Франц фон Папен, який видатно причинився до приходу Адольфа Гітлера до влади та до австрійського "аншлюсу" з Німеччиною. Його арештували й судили, як воєнного злочинця на Нюрнберзькому процесі, але звільнили, не мавши доказів, що він свідомо взяв участь у підготовці другої світової війни.

ПАПА ПАВЛО VI ПРИЗНАЧІВ американського кардинала Джана Райта з Пітсбургу на голову Конгрегації для справ духовництва, на місце французького кардинала Жана Вілья, який став в минулому тижні державним секретарем, чи пак насправді прем'єром і міністром закордонних справ Апостольської Столиці. Названа Конгрегація тому дуже важлива, що вона вирішує всі теперішні бунтарські виступи римо - католицьких духовників і взагалі внутрішні конфлікти в Католицькій Церкві.

ПАПА СКАСУВАВ ОБОВ'ЯЗОК ЖІНОК, вірних Римо - католицької Церкви, мати накриту голову у римо-католицьких святинях. Цей розпорядок Папи Павла VI з'явився разом з іншими розпорядками, що стосуються Богослужб й нового тексту, затвердженого ним молитовника.

У МОСКОВСЬКІЙ "ПРАВДІ" ПОЯВИЛИСЯ дві статті совєтського письменника Константина Симонова, який тільки що вернувся з подорожі по Далекому Сході, з над совєтсько - китайського кордону. Він висловлює "страх", чи не прийде йому знову вийхати туди — в характері воєнного кореспондента. "Правда" пригадує, що Комуністичний Китай має довгий на 2,500 миль кордон із Зовнішньою Монголією, чи пак так званою Монгольською Народною Республікою, що є совєтським сателітом, якого СРСР зобов'язався боронити у випадку агресії з боку Пейчінгу.

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ ВИСЛАВ НОТУ Комуністичному Китаю, цим разом із пропозицією перевести переговори про користування суміжними ріками, озерами й морями. Острів Уесури, який був тереном останніх голосних сутичок, введовий зануриться у воду, бо починається там літня пора. Тому проблема навігації гостро актуальна. Недавно совєтську пропозицію, щоб перевести з Пейчінгом переговори про уточнення кордонів, китайські комуністи відхилили.

Завершено будову храму Божої Премудрости у Римі

Рим. (УПВ) — До редакції "Вістей з Риму" приходять в останньому часі писемця з питаннями про теперішній стан будови храму Божої Премудрости в Римі. Як можна заключити з цих писем, українська громадськість вицалася не тільки зацікавлення, але й очікує з нетерпелістю дня, коли нарешті здвигнеться ця важлива будівля та буде поблагословлений цей храм у Вічному місті. Ми раді, що всі наші вірні супроводжують цю важку і повну трудів будову нашого храму своїми думками і своїми молитвами, бо це ж буде храм цілої нашої Церкви.

Мілле планує збільшити пенсії соціального забезпечення але аж в 1970 році

Вашингтон. — Голова Палати Комісії Способів і Засобів, очолювану конгресменом В. Мілле. Він тепер заявляє, що цього року не буде жадного збільшення пенсій соціального забезпечення, бо Конгрес буде займатися податковими справами. В 1970-му році Мілле обіцяє збільшити пенсії на 10 відсотків, але це збільшення мало б бути аж в 1970-му році. Президент Діансон планував збільшити пенсії соціального забезпечення на 10 відсотків в 1969-му році. Президент Ніксон під час виборчої кампанії обіцяв значно збільшити ці пенсії, бо, мовляв, не можна дозволити на це, щоб старші люди жили в недостатку в цій багатій країні. Тепер Уряд Ніксона планує збільшити пенсії тільки на 7 відсотків. Всі проєкти, що відносяться до податків, зустрять перехідний через Палату

Комісію Способів і Засобів, очолювану конгресменом В. Мілле. Він тепер заявляє, що цього року не буде жадного збільшення пенсій соціального забезпечення, бо Конгрес буде займатися податковими справами. В 1970-му році Мілле обіцяє збільшити пенсії на 10 відсотків. Конгрес радо схвалює проєкти для добра ширшого загалу у виборчому році, бо члени Конгресу хочуть голосів від виборців. Але збільшення пенсій членам Конгресу схвалено вже цього року. Мілле планує, щоб податок на соціальне забезпечення стягнуто від \$12,000, а не від \$7,800, як це діялося тепер. Найменша платня соціального забезпечення мала б бути \$70 місячно.

Войовничий негр припинив Богослуження в церкві в Нью Йорку, відчитуючи перед вітварем текст "репарацій"

Нью Йорк. В останню неділю 4-го травня 1,500 вірних в Протестантській Церкві на Ріверсайді зі збентеженням приглядалися безцерковному Богослуженню, коли провідник Нешел Блек Економик Девелопмент Конференс Джеймс Форман під час Богослужби з кийком в руці пішов перед вітвар, де саме мало відбуватися Са. Причастя, щоб прочитати заяву про те, що Церква повинна платити репарації (відшкодування) за те, що Церква була частиною тієї капіталістичної системи, яка використовувала негрів. Коли Форман ішов перед вітвар, то старші впорядники, старалася його туди не допустити. Але чорні помічники Формана допомогли йому дістатися перед вітвар. Там Всех о. д-р Ернест Кемпбелл, найстарший між 5-ма священиками, не дозволяючи приглядатися заяву, та він його не послушав. Зачекавши поки хор і вірні не скінчили чергову пісню, він почав відчитувати заяву про репарації. Священники та 1,000 вірних вийшли з церкви, а 500 осіб, які залишилися, вислухали заяву, в якій говорилось про те, що Церква в Ріверсайді, яка знаходиться в центрі негритянського Гарлема, має платити відшкодування до каси Крайової Конференції в справах економічного розвитку чорного населення. Більше населення сприйняло експлуатації негрів, тепер повинно за це дати репарації.

Бритійський прем'єр Вільсон бореться за збереження влади

Лондон. — Бритійський прем'єр Гарольд Вільсон, що має проти себе не тільки опозицію Консервативної партії, але й багатовласних однопартійців, заявив під час 1-травневого зібрання у Лондоні, що всупереч "пліткам" з останніх днів — він не думає зрікатися свого становища, а, навпаки, він і цілий його уряд "продовжують побільшувати осяги, з яких ви і я є гордимися. І ваш уряд переможе". Однак всупереч такій оптимістичній заяві — Уряд Вільсона став настільки непопулярним, що загально сподіваються катастрофального для Партії Праці виступу комуністичних виборів, які відбудуться в Британії на другий тиждень. Сам Вільсон свідомий того, що розкол в Партії Праці також надзвичайно підкопав авторитет його уряду і тому, перестеріг, що незгода в широкіх рядах Партії Праці

може скінчитися для цілої партії "катастрофою". Найбільшу причину теперішніх актуальних партійних суперечок у тілі керівників британської партії становить зголошений Вільсоном законопроект, який забороняє страйк, лакауючи в кожному такому випадку, з беретти 30-тиденний "прохолоджуючий час", під час якого йшли би переговори між робітниками й прадавцями. Робітничі ерліки принципово борються проти ваких обмежень робітничого руху. Колишній консервативний міністер і тепер член палати громад Дункан Сандіс знову прилюдно закликав Вільсона до негайного розписання парламентарних виборів, бо "не тільки сам Вільсон, але вся Партія Праці виявила свою нездатність правити в державі". Законо — Вільсон має право урядувати ще 2 роки.

На Захід втік совєтський шпигун Руперт Зігль

Берлін. — Західно-берлінський "Вельт ам Зонітат" виявив, що совєтський шпигун, який в минулому місяці втік на Захід, називається Руперт Зігль і є 44-річним австрійським німцем. Західно-німецький прокуратор Фелікс Каваль потвердив, що Зігль привіз з собою листу совєтських шпигунів, діючих в західних країнах, але заперечив, наче би та листа охоплювала аж 250 прізвищ, з чого — за твердженням названого берлінського часопису — 25 осіб вже заарештовано. Між тими, що їх вия-

вив Зігль, були німецький адвокат Франц фон Везендінг, американський громадянин німецького роду д-р Альфред Лорене та один ганський дипломат. Можливо, що у зв'язку з утечею і ревелациями того совєтського шпигуна — до Східної Берліну втекли з Західної Німеччини 53-річний соціал-демократичний посол Гергард Рентгер з одного союму та 44-річний західнонімецький майор Ганс Йоханн Крузе. Руперт Зігль буніт-то аналізується вже від минулого місяця на території Східних Стейт.

Відбулися три спортові імпрези "Ч. Січі" Ньюарк під патронатом УНІОСОЮЗУ

Ньюарк (в.с.). — В суботу і неділю, 3-го і 4-го травня відбулися тут з повним успіхом три спортові імпрези "Чорноморської Січі". Ньюарк під патронатом Українського Народного Союзу та його Окружного Комітету, у відвідавському турнірі взяло участь 12 дружин, в тому 7 в конкуренції чоловіків та 5 в конкуренції жінок. Ці змагання за першість Союзу Українсько - Американських Спортових Товариств, делегатури Української Спортової Централі Америки і Канади, започаткувала офіційна церемонія відкриття турніру, в якій голова СУАСТ-Схід д-р Едвард Жарський відкрив змагання, а голова Окружного Комітету УНІОСОЮЗУ пані Стефанія Букшо-

вана, голова УСТ "Чорноморська Січ" Омелія Твардовський і провідник змагань інж. Адріан Липичак вголосили короткі промови до учасників. У вечірніх годинах цього ж дня закінчилися турнір врученнями чаш СУАСТ-Схід переможцям, у часті в якому від СУАСТ-Схід взяли д-р Михайло Снігурович — ланковий відділення СУАСТ-Схід та інж. М. Яворський — касир СУАСТ-Схід. Чашу СУАСТ-Схід і звання першуня в конкуренції жінок здобула дружина "Довбуша" з Нью Гейвен, яка перемогла у фіналі "Чорноморської Січі". Даліші місця зайняли: перша і друга дружина "Ч.Січі", СУ. МА Ньюарк, Українська Центральна Партія і Українська Студентська Громада з Нью Йорку.

Також в суботу були про (Закінчення на стор. 7-й)

"СВОБОДА" НА СТОРІНЦІ "ЛІТРОЙТ ФРІ ПРЕСС"

Літтройт, Міч. — Газета "Літтройт Фрі Пресс" у числі з 26 квітня помістила фоторепортаж про міську бібліотеку, з нагоди Бібліотечного Тижня в ЗСА. На одній із великих світлин видно виставку-вітрину різномовної преси, де поруч з газетою під назвою "Гарес" — розміщений щоденник "Свобода". Виставлені числа з цього ювілейного року УНІОСОЮЗУ з написами українською й англійською мовами. В супровідному тексті до фоторепортажу зазначено, що "знання походять від книг" та що в бібліотеці міста Літтройту з видання різними мовами світу, як місцеві американські, так і закордонні.

"НАША СТРАСНА П'ЯТНИЦЯ І СУМНА ДІЙСНІСТЬ ПЕРЕМІНИТЬСЯ В СВІТЛИЙ ВЕЛИКДЕНЬ..." — ЗАПОВІДАЄ ВЕРХОВНИЙ АРХІЄПІСКОП І КАРДИНАЛ ЙОСИФ

Рим. — "Вісті з Риму" у виданні з 30-го квітня 1969 надрукували повний текст Великоднього Послання Верховного Архієпископа і Кардинала Блаженнішого Кир Йосифа Сліпного, в якому Першосвратх Української Католицької Церкви звертає увагу на недолі українського народу та недомагання українців у вірному світі й висловлює надію, що "наша страсна П'ятниця і сумна дійсність, завдяки тому підйомові духа в нашій Церкві, переміняться у світлий Великдень і перемоги нашої Церкви і нашого постання — бо Христос воскрес!". У посланні дослівно сказано:

Верховний Архієпископ Кардинал Кир Йосиф Сліпний

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ВЕРХОВНОГО АРХІЄПІСКОПА І КАРДИНАЛА КИР ЙОСИФА

Українському Народові мир і благословення!

Довий етап людини до вічного життя, а гріб не запечатує її ділля й існування, але отвірас ще кращі і ширші горизонти. Саме в ім'я цього збирала нас і об'єднала духом благодаті Святого Духа, як сказано на Свято найбільшій і остаточній перемогі Христа, а під Його проводом і нашої перемоги, як завершення усіх наших терпіння і змагань упродовж кожного життя окрема, і усього нашого народу разом. Це торжество Божої всемогутності і її найбільшій перемогі на землі над усім тим, що руйнує, а не будує. Ми ось тут, у останню християнського світу, при (Закінчення на стор. 8-й)

УКРАЇНСЬКІ ДЕМОКРАТИ НЬО ДЖЕРЗІ ПІДТРИМУЮТЬ КАНДИДАТУРИ МАЙНЕРА І ВАРХОЛА

Роберт Б. Майнер

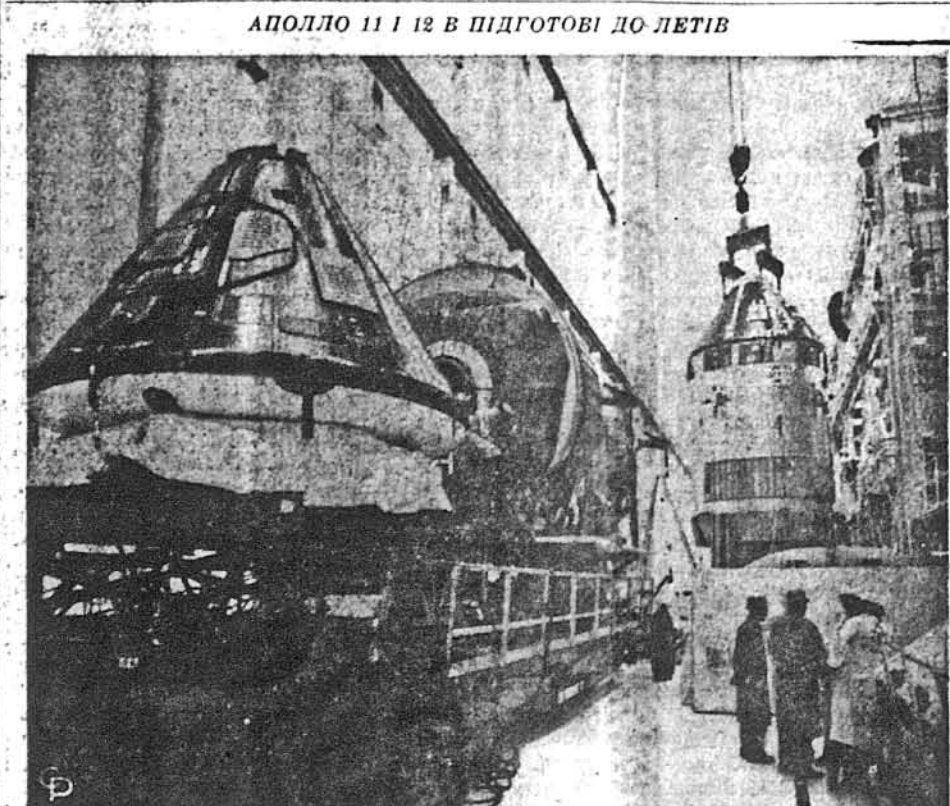

Михайло Вархол

Джерзі Сіті. — Стейтова Організація Українських Демократів однодушно підтримує кандидатуру колишнього губернатора Роберта В. Майнера на губернатору і кандидатуру свого члена Михайла Вархола на повітового директора — заявив голова цієї Стейтової Організації Українських Демократів п. Йосип Лісогір на політичному вічу, що відбулося тут у приміщеннях Українського Народного Дому в неділю, 4-го травня 1969 по полудні. П. Лісогір повідомив, що рішення підтримати ці кандидатури виснажено очолювана ним Стейтова Організація Українських Демократів на своїх нарадах попереднього дня, в вівторок, 29 квітня, звертаючись рівночасно до всіх українців стейту Нью Джерзі, не тільки демократів, але й членів інших партій та безпартійних, щоб вони в найближчих виборах 13 травня ц. р. віддали свої голоси на ці кандидатури, які — на їхню думку — найкраще заступатимуть інтереси громадян цього стейту. Губернатор Роберт В. Майнер був поиявний на вічу і в розмові з багатьма учасниками зібрання виявив виномову поінформованість та великі симпатії також до тих

ЗМЕНШИЛИСЯ ВТРАТИ У ВСТНАМІ

Сайгон. — Офіційно повідомлено, що в минулому тижні згинув у В'єтнамській війні 163 американців, у порівнянні із 216 смертними жертвами з попереднього тижня. Південно-в'єтнамська державна армія втратила в минулому тижні 237 воїків у порівнянні з 329 воїками, що згинували в попередньому тижні.

В Кейпі Кеенеді на Флориді відбувається гарячий підготовка до випускнення космічного корабля Аполло 11 на Місяць, що має відбутися 16-го липня цього року. На цій світлині направо Аполло 11 готовий до перевезення до будинку, де він буде причеплений до ракети Сатурн 5, яка викине його в космос, щоб летіти до Місяця. Наліво стоїть космічний корабель Аполло 12, який щойно привезли на площу в Кейпі Кеенеді.

СВОВОДА

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00. For USA members monthly \$5.00.

Статті підписані їх авторами, не несуть відповідальності за зміст редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

В обороні принципу

Це давня правда, доказана й potwierджена життям, що преса, ця „четверта держава“, грає рішальну роль у організації та розвитку модерного суспільства. І це з подвійною силою стосується до таких суспільних груп, як українська громада у вільному світі, яка для взаємного порозуміння, інформації та взагалі „кибернетики“ має до розпорядження майже виключно пресу, бо не має можливостей користуватись такими модерними засобами комунікації, як радіо чи телебачення.

Тим часом, протягом останніх тижнів трапилися випадки, що порушують найосновніші принципи нашої вільної преси і з нею головний передумови та головний засіб нашого озвітку. Мова про деякі статті в нашій пресі, як на американському, так і на європейському континенті.

У цьому коментарі ми маємо на думці змісту і форми тих статей, хоч як вони можуть бути інтересні. Масою на думці тільки реакцію на них, бо власне ця реакція затримує основний принцип вільної преси, і вона, як це звичайно в таких випадках, знаходила й знаходить свій відгомін у поважній мірі в редакції „Свободи“ в багатьох дописках і надісланих статтях.

У редакції на надруковані контрверсійні статті червоною ниткою тегатися в більшості голосів докір, обвинувачення і вимога, мовляв, „яким правом“ редакція одної, другої чи третьої газети таку статтю надрукувала? Поминаючи проблему, чи ті статті надавалися до друку, чи ні, ми з усією рішучістю обстоюємо, що редакція має право надрукувати те, що надрукувала, якщо вона цього не зробила в свідомому зломіренні. Кожна редакція може тільки привітати суверенні голоси, протиставлення фактів, полеміку аргументами; якщо вона відкидає а пристоючому тоні, але лайка і заперечення редакції права друкувати контрверсійні погляди вдаряє в основний принцип вільної преси і вільного суспільства. Інше діло, що цей же принцип вимагає й максимальної відповідальності редакції за друковані матеріали, але ніколи під кутом „права“ на їх публікацію.

Не тільки редакції поодиноких газет, але й найширший загальний громадянства зобов'язаний собі взаємно добру прислугу, якщо ці принципи будуть респектувати і їх практикувати.

Гіпноізери XX віку

Навіть середньовічні знавці психології знали про одну властивість людини: коли її постійно й наполегливо втомлювати якусь ідею, то вона врешті-решт починає брати її за „свою“. Гіпноізери, адалюючи до самогіпнозу, навіть не відчували болю, ходячи босими ногами по гострих цвяхах. Із психікою людини ще легше виробити різні впливи, ніж із тілом. Комуністичні психологи — партійні провідники — твердо тримаються цієї застави, що коли впровадити гіпноізери кричати про комунізм, то люди, всупереч життєвим фактам, врешті-решт мають у нього повірити. Як для гіпноізерів потрібні блискучі кульки, так і для пропагандистів „великого вчення комунізму“, збанкрутованого вчення Маркса - Леніна, потрібні якісь зовнішні точки опори. Такими точками раніше були Маркс, Енгельс, Ленін, потім Сталін, потім Хрущов, тепер Брежнев, якого цитують, як найвищий авторитет. У комуністичному Китаї раніше вихваляли „мудрого Сталіна“, тепер зійшли на Мао Тсе-туня.

Ось з першого-ліпшого числа „Радянської України“ приклади, як окупаційний режим втомлює в головах читачів неіснуючі істини: „Увесь наш народ, усе прогресивне людство готується до великого ювілею 100-ліття народження Леніна“, „Хай живе марксизм-ленінізм — вічно живе інтернаціональне вчення, провідна зірка трудящих усіх країн“, „Сторіччя народження Леніна — велика подія в житті нашого народу, нашої країни. Віддамо всі сили“... і т. д. В ЦК КПРС напевно знають, що поневолені народи не мають до комуністичного вчення найменшої прихильності, що ця приваблива зовнішня теорія призвела вже до мільйонів жертв і до неволі. Тому комуністична партія, приховуючи імперіалістично-російську суть СССР, переконують пресу читачів, що „трудящі всього світу“, мовляв, підтримують ЦК КПРС і готуються... відзначити століття Леніна.

Але такі психологічні атаки впливають лише на нечисленні, слабкі одиниці — маси ж анекдотичні громадяни СССР відкидають і Леніна, і його погубне вчення.

ДЕ ГОЛЛЬ ВІДІЙШОВ

Париж. — Між де Голлем і Францією завжди були відносини чуттєвого порядку. Це було подружжя, в якому сварки стояли на порядку дня, проте чоловік любив жінку, як свою половину, а жінка потребувала захисту й стабільності. Та ось жінка мала вже досить устійливого порядку і захотіла раптом спробувати пригоди, яка однаково мусіла прийти, бо... чоловік був надто старий. І чи не найкраще сьогоднішні почуття французів змалює карикатура Ж. Фазана: де Голль з валізкою відходить, Маріяна стоїть зі слезами на очах. Він каже до неї: „І ти навіть не можеш мені глянути у вічі...“

Вона справді так. Всі себе почувають ніяково. На вулиці, в підземці, в автобусах, у кафе, у фрізюрі — ідуть завзяті дискусії. Один з дрібних підприємців каже: „Я властиво голліст. Я завжди голосував за нього. Я не знаю, що тепер буде. Але після піднесення податків я не міг голосувати за нього...“ І червоно від алкоголю обличчя нагадує обличчя Маріяни, що не може глянути де Голлю в вічі.

Власиво, коли брати математично, то саме ремієніки й мали комерсанти вирішити долю де Голля. Йому саме забракло мільйона їхніх голосів. Коли перекинути це в політичну площину, то побачимо, що за де Голля завжди було певних 40% голосів. А коли він у попередніх референдумах чи при останніх виборах на президентства отримав понад 60%, то тут було 14% голосів центру чи прихильників Жіскарда Д'Естена. Тепер вони „ад-блук“ голосували проти нього. Коли взяти це ремієніки і дрібних купців, то й залишилося де Голлю лише 47%.

Маріяна виправдує себе тим, що вона ж його не виганяла. Він лише не дозволив їй піти з приятелем до театру, загрожуючи відходом. Відхідняк театру не можуть бути причиною для розводу. А крім того, він не мусів випирати, що того вечора хотів залишитися вдома і вона мала залишитися з ним... Де Голль не мусів проводити цього референдуму.

Мас рацію також той коментатор, який каже, що властиво голосуючі не зовсім давали собі справу з того, як усе це закінчиться. Коли б питання було поставлене на папері не в площині сенату й регіоналізації, а в площині: „чи хочете ви відходу де Голля“, то вислід голосування був той же: „ні“ проти відходу сказало б 53%. Але при цьому не слід забувати, що французи не люблять постійності, люблять зміни. Так навіть у родинному житті...

Врешті, великі люди мають звичайно один шанс. Вони одним потягненням проживають свій вік. Де Голль мав аж два. Чи міг бути третій? Маса ніколи не розважалася, як історик, соціолог чи економіст. Що де Голль врятував престиж Франції у війні, що позбавив її колоніального обтяження, що з відстою зривав модерно-

„НАША СТРАСНА П'ЯТНИЦЯ І СУМНА ДІЙСНІСТЬ...“

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

гробі нашого співвітчизця, Йосифа, не одні і не самі, що співзвучно тут радіють пісні „Христос Воскрес“, але осереджуємо розумом і серцем усіх вірних Христа на Україні і на поселеннях в Сибірі, Караганді, Зеленому Клинні, і далі на півночі, в Нюїї, Зеландії, Австралії, Аргентині, Бразилії, Парагваї, Венесуелі, Злучених Штатах Америки, Канаді, Еспанії, Англії, Франції, Бельгії, Швейцарії, Італії, Югославії, отже всіх українців Христової Церкви, на цілій земній кулі, зібраних духом і тілом разом, не зважаючи на всі віддалі і найрізноманітніші місцеві умовини і вимоги. А з'єднав нас та сама плоть і кров, та сама мова, та сама культура, ті самі болі і ті самі радощі, те саме минуле і те саме майбутнє, а передусім один дух — одна Христова віра і один обряд. Усі ми злучені цими природними і надприродними зв'язками в одній Христовій Церкві під одним Пастирем. А завершенням цієї злученості є великий празник Христового Воскресіння, що після великої ночі св. Сповіді і св. Причастя, підносить дивес усього і ободрує, будить нові сили, відкриває нові горизонти, в найкращій настрій і в найміцнішій надії на світло перемоги. Виявом цього є і наші правдиві побажання при віковій священній пасхальній і подібна та радісна пісня: „Христос воскрес із мертвих“, що лунає сторіччями на Україні від Первозваного Апостола Андрія аж по нинішній день. І де б ми не находились, чи на волі чи в неволі, чи в славі чи в поневір'ї, і недовлі, завжди будемо віруючими українцями по всій землі і на віки.

Та серед тих небесних піднесення не треба забувати, що ми живемо на землі, що довкола нас гірка дійсність. На Україні нові переселення й арешти, нові страждання, болі і слози, розгук атеїзму: „Визволь мене від моїх ворогів, мій Боже, ізбави мене від тих, що постають на мене, визволь мене від тих, що чинять беззаконня і спляч мене від душогубів“ (Пс. 58, 2-3). На поселеннях розділяють нас сари і чвари, довший лязк, негодні, обивчуження, роз'єднування, неоправдані амбіції, невірність і неадекватність у діяннях, в словах і непослух, в розхристаності і нездипливаності; в одних пересит, а в інших нестаток, брак взаємного співчуття і виробування, погрознення в матеріальних здобутках і земних клопотах. „Всі шукають собі чогось власного, а не того, що є, Ісуса Христа“ (Філіп. 2, 21). А вислідом цього слаба віра в Боже Провидіння, брак зрозуміння надприродного чинника в нашому одиничному житті й житті усього народу. Здається, що це ніколи так вірно і сильно не символізувала наша дійсність чаві Христа, як нині. І тоді

переселення в найбільшому роз'єднанні — Сибірі, Ірді, Півні, розбурхані маси народу проти Христа, перелік апостолів, невідчужаючих поривів, які закінчили ганебна смерть на хресті, і навіть один апостол-зрадник. Словом, жак Страсної П'ятниці і Голгофти. А його зовнішнім виявом є душевне пригноблення і розчарування двох Христових учеників, Луки і Клеопи, в дорозі до Емаус: „Завели нас надії й усе пропало. Нема рятунку“. І на так тепер здається, але над усім усім всемогуча Божа рука... І ніхто не може встояти проти Бога.

І все це мусів перетерпіти Христос, щоб увійти у славу. Не тому, що це були несподівані потенції, але така Божа воля і такий Божий допуст. Таке категоричне заперечення дав Христос. У свій час загаряв небу розсудливості, крім цього тьма розвідності, промінь сонця заповідає випогідне небо. Цей жак є завдатком найбільшого розвитку і підйому українського народу: „Вечеря спогребохся Собі Христе, совосстає днес воскресному Тобі...“ Після Страсної П'ятниці приходять Великдень в усьому своєму масшті і своїй величчю.

„В наші було Слово, і Слово було в Бога, і Слово ніщо не сталося, що постає“. Оце є радість всіх радій, причина всіх причин і остаточний Творець і Керманчик. Нехай ці наймогутніші слова, Євангелії додають віри вірі і надії, бо так нас навчає нинішнє Свято, що злу не пакувати, бо Христос визволив тих, що їх страх смерті все життя тримав в рабстві (Євр. 2, 14). „Чи не горіло наше серце“ — казав Клеоп, коли Христос відкривав їм заслоу Божого Провидіння. О, щоб нині воно запало і нам в цей Празник празників, щоб Христос став новим рушієм в нашому житті, щоб і нинішній Великдень був продовженням нашої 2,000-літньої християнської традиції з її завжди творчими і будуючими силами в душі нашого народу. Не будьмо песимістами і не турбуймося даремно як мирноосиці: „Хто відвалить нам камінь?“

Загал нашого великого народу виявляє ще стільки доброї волі, сильної національної єдності, глибокої віри в спливаності; в одних пересит, а в інших нестаток, брак взаємного співчуття і виробування, погрознення в матеріальних здобутках і земних клопотах. „Всі шукають собі чогось власного, а не того, що є, Ісуса Христа“ (Філіп. 2, 21). А вислідом цього слаба віра в Боже Провидіння, брак зрозуміння надприродного чинника в нашому одиничному житті й житті усього народу. Здається, що це ніколи так вірно і сильно не символізувала наша дійсність чаві Христа, як нині. І тоді

крема, тих, що живуть на американському континенті: „Виховані нехай вивчають історію, цілі і методи місії діяльності Церкви як окремі соціальні, господарські і культурні обставини власного народу“ (Р. П. 16)... „Місіонери всі: священники, брати, сестри, ми, кожен свій своє мірою, мусять бути пригосновані і вишколені, щоб не стали нездібними до вимог майбутньої своєї праці. Від самого початку їх вихідний ухад буде укладений так, щоб обнімав і вселенські Церкви і різноманітні народів... А це важливе для всіх наук, щоб здобути собі знання народів, культур, режуні, і то не тільки в минулому, але й стосовно теперішності. Хто хоче піти до іншого народу, нехай високо цінить його спадщину, мову, звичай. А мову нехай вивчат такою мірою, щоб могли її вживати легко і докимо, і так могли знайти легкий доступ до умів і сердець людей“ (Є. 26).

Слова і поручення Собору — дені й зобов'язуючі! Кожен, хто працює в якомусь народі чи обряді, має шанувати духовні і матеріальні надбання того народу, повинен високо цінити спадщину того народу, мову, звичай, і не нахилити те все в ім'я якогось самовільного, нерозважного — пристосування до XX ст. Досконале знання мови і культури даного народу повинен виснести зі семінарії кожний п'ятирічний, а з новітньої кожний чернець чи черниця. Ті, що не є українцями чи українського походження, чужинці, що до наших семінарій вступають, коли хочуть сповнитися волю Богу, а повинні хотіти, то також зобов'язані любити даний обряд, шанувати його, вивчати досконало його мову. Не казати, що „де Америка“ і що „до кількох років вже не треба буде української мови“.

Деякі особи слабой волі, невірною характеру, із запущених родин — поклялися наш обряд. Це правда, але не правдою є, що то є „масове“ дезертирство, як нинішні М. Доречний у своїй

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редукте: Д-р Михайло Данилюк

КЛІНІЧНИЙ ВИПАДОК: АПЕНДИЦИТ

Протягом двох днів у відділі наглої допомоги лікарні оглядено трьох пацієнтів із майже ідентичними симптомами. Пацієнтами були 6-літній А., 12-літній Б. та 75-літній В.

Історія хвороби: Хворі заявили, що біль почався у них у околиці середньої частини живота за 8-12 годин перед прийняттям до лікарні, але протягом останніх кількох годин зосередився в долішній частині правої сторони живота. Біль ставав щораз сильнішим, був постійним, і лише іноді в животі відчувалися корчі-спазми. Ні один з хворих не мав кишкових розладів, і всі віддавали сечу нормально. Наймолодший дитини протягом дня блював, середній жалівся на нудоту, а старший не мав особливих забурень шлунку. Усі трое твердили, що в них повна затрата апетиту.

Пацієнти мали дещо підвищену температуру, а старший п. В. відчував дрижачі і болі по цілому тілі.

Огляд дитини: Хворі почували себе вигідніше, лежачи на спині, з колінами підтягненими вгору. Живіт не був здутий ні в одного, але обвід живота руками виявляв дефіцитний біль у правій долішній частині.

М'язи в цій частині живота були натягнуті і тверді, і коли рукою на це місце натискали — пацієнти відчували посилення біль. Обвід живота через пряму кишку також підтверджував біль в околиці сліпої кишки.

Усі пацієнти мали хворобливий вигляд, позначки токсичних впливів із блідістю шкіри, кволістю м'язів, неохотою вставати і ходити. Протягом обстеження в наймолодшого А. стверджено температуру 101 ступінь Фаренгейта, інші мали дещо підвищену температуру.

Обвід не виявив ніяких захворювань горла, легень та серця, але в наймолодшого гляди були почервонолі, і він покашлював. У всіх стверджено високу кількість білих клітин крові з підвищеною кількістю гітійних клітин. Сеча була нормальною. Рентген не виявив у найстаршого ніякої обструкції кишків.

Діагноз: Гострий апендицит.

Лікування: Трьох пацієнтів оперовано. В 12-літнього Б. і найстаршого В. виявилось запалення сліпої кишки. У наймолодшого А. запалення сліпої кишки не було, але лімфатичні вузли довкола тонкої кишки були набрякли, в запальному стані. З ними нічого не роблено, а сліпу кишку, вже шляхом дальшої профілактики, також виділено. Наймолодший вставав із ліжка на другий день після операції, середній на третій, 75-літній — після кількох днів.

Діагноз: Гострий апендицит, або запалення сліпої кишки — річ доволі часта у молодшому віці, хоч

трапляється також у старших. На старших людей зокрема звертається увага, бо апендицит у них часто буває з ускладненнями: проривається і витворює запалення очеревної, а крім того може дати ускладнення післяоперацій в легенях, серці, втворювати згустки крові в жилах і т. д. Діти переносять його багаті легше.

Іноді апендицит починається болем зразу ж по правій стороні долішньої частини живота, але в більшості дає про себе знати в середній частині, і згодом пересувається в околицю сліпої кишки. Часами, до локалізації болю, минає день, два і більше. При цьому процесі появляється нудота, втрачається апетит, в дитини дуже часті блювання. Забурення кишків дуже рідкі. Температура дещо підвищується, хоч в продовженням стає вона може підністися високо, що означає перехід процесу на очеревну або творення абсцесу в сліпій кишці. Віль постійний, дуже надокучливий, і звичайно хворі просять допомоги.

Діагнозу звичайно ставлять на базі обстеження, а лабораторний аналіз виявляє високу кількість білих кров'яних клітин і зважених відхилень в сторону гітійних клітин. Сеча нормальна.

Лікування звичайно хірургічне, при чому — швидко. Апендицит іноді швидко вирізняє в абсцес, і задоволення його може викликати прорив з усіма ускладненнями, включно з тим, що при операції сліпої кишки неможливо виявити, доводиться дренажувати живіт, а згодом, за кілька тижнів знову оперувати. В нашій дові антибіотиків справа спрощується, а все ж таки, коли апендицит тріскає — це все ще грізна комплікація.

У дітей, зокрема зовсім молодого віку, в діагнозі трапляються помилки. У них бувають вірусні запалення кишківних лімфатичних вузлів, які постають на базі загальної застуди. Ці запалення частіше бувають незначні, і тоді дитина жаліється на легкий біль живота навіть протягом довгого часу. Але вони можуть бути гострими і часами симулювати гострий апендицит. Звичайно приймається, що до 20% зперованих на апендицит дітей мають не запалення сліпої кишки, а якраз запалення вузлів. Все ж, коли є підозра, що може бути апендицит, дитину часто оперують, бо іноді неможливо встановити повної діагнози, а перерезання апендикиту й його задоволення спричинить дитині далеко більшу шкоду. Сліпу кишку видаляється тоді шляхом профілактики, щоб дитина в майбутньому не мала апендикиту.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

о. В. Ковалюк, ЧСВВ

ПОТРІБНО ЧИ НЕ ПОТРІБНО УКРАЇНСЬКОГО ОБРЯДУ?

(2)

Другий Ватиканський Собор у Конституції про св. Літургію говорить: „В тих речах, які не затркують віри чи добра всієї спільноти, Церква також у літургії не бажав накладати жодних формальних форм; що більше, вона плекає і посочує духовним цінностям і даруванням різних племен і народів; вона бо в народних звичаях бере до ласкавої уваги і, по змозі, вірно захищає й зберігає все те, що нерозривно не пов'язується з пересудами і помилками, а інколи вона це допускає навіть до самої літургії“ (§ 37)... „Зберігаючи істотну одність римського обряду, треба залишити місце законним різновидностям і при-

ня про обряди та їх приписи. А якщо, всі і поодинокі католики та христини кожної некатолічної Церкви чи громади... нехай по всьому світі держаться свого обряду, його плекають і по силах дотримуються“ (§ 4).

Отже, за навчанням Собору, всі кандидати на священників повинні добре знати обряд, до якого належать чи в якому мають працювати. А знати повинні не на те, щоб його нищити, асимілювати, але на те, щоб зберігати! Всі люди якогось обряду повинні знати свій обряд, тобто літургічний і канонічний приписи, мову, без якої обряд не є обрядом, звичай, культуру і т. д. — і всього того ревно придержуватися не лише на рідних землях, але і по цілому світі, значить і в Північній Америці чи Канаді. Хто так не робить, той переступає волю Церкви. Хто переступає волю Церкви, той переступає волю Христа, який сказав, що хто слухає Церкву, слухає Його і того, Хто Його післяв. Хто ж не слухає Христа — той беззаконник!

У Декреті „Про Екуменізм“ Собор каже: „Тому ж, що одності Церкви ніяк не перешкоджає, ба навіть збільшує її честь та невинно приписується до виповнення її місії деяка різноманітність обрядів та звичаїв, як сказано вище. Священний Собор, щоб усунути всякий сумнів, заявляє, що Східні Церкви, пам'ятаючи на кончечну одність цілої Церкви, мають владу рідних власними правомірними, як такими, що відповідають краще владі своїх вірних та відповідні для духовного добра“ (§ 16). Собор уважає, що придержування своїй питомій дисципліні і обряду церковного краще відповідає даним вірним і відповідніше для їх духовного добра. Цей Собор відважує не в І чи ХV столітті, але в ХХ, кілька років тому. М. Доречний і з ним група модерних екстремістів думають інакше.

Далі той самий Собор у декреті „Про місіюну пра-

цю“ каже: „Христос — той беззаконник! У Декреті „Про Екуменізм“ Собор каже: „Тому ж, що одності Церкви ніяк не перешкоджає, ба навіть збільшує її честь та невинно приписується до виповнення її місії деяка різноманітність обрядів та звичаїв, як сказано вище. Священний Собор, щоб усунути всякий сумнів, заявляє, що Східні Церкви, пам'ятаючи на кончечну одність цілої Церкви, мають владу рідних власними правомірними, як такими, що відповідають краще владі своїх вірних та відповідні для духовного добра“ (§ 16). Собор уважає, що придержування своїй питомій дисципліні і обряду церковного краще відповідає даним вірним і відповідніше для їх духовного добра. Цей Собор відважує не в І чи ХV столітті, але в ХХ, кілька років тому. М. Доречний і з ним група модерних екстремістів думають інакше. Далі той самий Собор у декреті „Про місіюну пра-

цю“ каже: „Христос — той беззаконник! У Декреті „Про Екуменізм“ Собор каже: „Тому ж, що одності Церкви ніяк не перешкоджає, ба навіть збільшує її честь та невинно приписується до виповнення її місії деяка різноманітність обрядів та звичаїв, як сказано вище. Священний Собор, щоб усунути всякий сумнів, заявляє, що Східні Церкви, пам'ятаючи на кончечну одність цілої Церкви, мають владу рідних власними правомірними, як такими, що відповідають краще владі своїх вірних та відповідні для духовного добра“ (§ 16). Собор уважає, що придержування своїй питомій дисципліні і обряду церковного краще відповідає даним вірним і відповідніше для їх духовного добра. Цей Собор відважує не в І чи ХV столітті, але в ХХ, кілька років тому. М. Доречний і з ним група модерних екстремістів думають інакше. Далі той самий Собор у декреті „Про місіюну пра-

СПАДЩИНА САМОТНОСТІ

(Продовження зі стор. 3-ої)

все. Ненавиджу тебе, ненавиджу мого доброго братика Данила, за твої неправдиві почуття, за кислу, м'яку ніжність, за перебільшення почуттів. У вас завжди все добре, щоб тільки тихо, щоб тільки без суперечки, щоб, мовляв, прикрити нікому не робити, не сказати нічого болючого, важкого, стільки горі на світі. По мому, це саме найбільша нещирість, і нестерпно... От, мамо, хоча ота стара шутка: Чому не викинеш. Певно, хай стоїть, старість, припадає по роках і поганіє. Викинути гріх, вона це з давніх часів, цінності неабиякі... стара, зав'язла шутка!"

Постать бунтарки Ленти нагадує ще одну з небагатьох постатей з молодого покоління в нашій літературі, постать Христини Сусик з "Лі Нью-Йорк" Дарія Ярославського. Хоча там героїня дещо старша, її описані там тільки перші кроки емігранта на американській землі та її на першому плані конфлікт між старими й новими емігрантами, але треба подивитися, як правильно на червонку Дарія Ярославського в своєму творі ту головну лінію психологічного конфлікту, що в Л. Колєнської вже в стадії розгару, кипіння.

І в Христині, родилася згода до минулого і жага дії. "Живете поза часом, не встигаєте кружувати зі своєю добою, керуєте якими-сь старими, пережитими правилами. Рухаетесь трохи, щоб наздігати інших! У шаленому пошукі вперед другі давно випередили вас. Завжди дивитесь тільки, чи щось випадає чи ні і що другі кажуть на ваші вчинки. Не можна і так вдовольнити всіх людей, то нехай зроблю те, що сама бажано".

То знову: "Ви тільки зберігаєте старі цінності, ви хочете тільки відбудови знищеного, того, що створили були перед вами. А я хочу стрімкого лету в майбутнє, в якому я могла б виявити себе".

В "Бунті" Л. Колєнської, наче символічно пориваючи з минулим, Лента обтинає свої довгі дівочі коси, і це падає багато болючих слів. В новелі кінці бачимо помірняння, бунт прощувів як буря за віком. Викинена шутка знову за образом, об'єкти коси заховані на сподад у дерев'яну коробку, мати і доня в обіймах. Але чи все такий "гепі енд" у житті, наволок нас?

Що воно не все так, видно хоча б з кінцевого більшого оповідання Л. Колєнської "Патріот". Починається оповідання картинкою, як героїня оповідання Анна плаче й розпачає над зломаним бурєю молодим дубком, ходять навколо нього у жалюбному танку, гладять кору. Анна нагадує читачеві Улітку з "Роменів" й Ірису з "Я і мій в'язень". Бравення, що це мале дівча, дитина. Але далі читач довідується, що Анна вже доросла дівчина. І дубок мусів бути величезний, бо посаджено його на Анніні уродини, таді дубки вже гучні, цупкі, ледве чи зломити їх буря. Ще далі, і героїня, блукаючи очевидно самотньо серед чужого світу (серед якого вона прожила кількадесять років, а все ж самотня, чужа!), зустрічає випадково юнака, який, виявляється, є сином приятеля її батьків. Ще трохи, і весілля...

Планою чи випадково створила авторка в цьому оповіданні унікальний тип молодого людини, продукт ідеалізованого авторкою світу. На ділі, світу, проти якого збунтувалася бунтарка Лента, коли кидала матері в обличчя страшні слова ненависті, за ваші неправдиві почуття, за кислу, м'яку ніжність, за перебільшення почуттів".

Батьки Анни наче біблійні Іоаним і Анна, уособлені добра, лагідності, мирності. У цьому вираженні, ізолятованому світі, серед самоти, з єдиним приятелем-дубком, росте Анна. Її ріст умовний. Вона вигналася вгору, але перед нами хиткий, романтичний тип людини, з комплексом меншовартості, інфантильний.

І ось цю молоду дівчину

НОВА СКУЛЬПТУРА Л. МОЛОДОЖАНІНА

Скульптурний портрет Верховного Архистрофа Іосифа

ПИСЬМЕННИК ТРЬОХ ПОКОЛІНЬ

(Закінчення зі стор. 3-ої)

вус на те, щоб про неї згадати, беручи під увагу її зміст та форму". І далі: "Тверезо, без ідеалізації, без патосу автор показує живу душу села".

Така й багато подібних оцінок, здавалося б, відкидали зелену стрілку видавничого і читачського семафору для письменника, але воєнні події, а потім еміграційні, підлі і скріпні часи знівели багато плівнів. Шляхетні видавці з заснованої по війні в Нью-Йорку "Книго-спілки", п. О. Балвинський і проф. І. Крилов, познайомилися із другою частиною "Трьох поколінь", після мовної редакції проф. Ів. Крилова, чужою видало друку. Він знайшов відгук у кількох письменників і критиків, відгук позитивний, у тому й д-ра Луки Лудеца, проф. В. Чаплєнка, Святослава Гордінського, який ставив ще в 1944 р. перший том "Трьох поколінь" поруч із "Волниною" Уласа Самчука, пишучи, що й "двоє з мистецького боку не уступає". І знову здавалося, вже не буде перешкод видавчим багатотомним романам, що епопею з життя українського села в одній із цікавих областей України — на степовій Херсонщині. Але 2-й том "Трьох поколінь" вийшов у Нью-Йорку в 1959 році, коли вже намічувалася дава себе відчуття спешу, а далі гостріше спад зацікавлення українською книжкою в ЗСА серед нашої, запалотаної буднями, змущеної самим життям вічно поспішати спільноти. Книжка не пішла так, як того було треба для видання наступного, 3-го тому. Знаємо, що з часом і "Книгоспілка" самозліквідувалася, в першу чергу через стан здоров'я її одночасних і директорів, і пакувальників книжок.

Серед багатьох відгуків на "Три покоління" Фотія Мелешка годі не згадати про огляд української літератури пера поетки Ганни Черпаки, яка на сторінках "Самостійної України" в 1965 р. писала: "Три покоління" — це є одна поезія. Та воно так і треба писати. Коли цей твір буде повністю виданий, то він буде найбільшим твором, виданим на еміграції". Але 3-й том роману ще й дописує не втілює, як і четвертий та п'ятий, останній, закінчений Фотієм Мелешком у Нью-Йорку в 1963 році.

Коли б характеризувати письменницький талант Ювілія, то відразу ж приходить на гадку Тодось Осьмачка: обидва сини села, обидва вірні сини України, обидва — великий талант, в

провінційності і обмеженості, а другі кидатися стрімголов в вир життя нової країни, тонуть, пропадають. Хотілося б, щоб у дальшій творчості відкрила авторка, що є це такі, які ідуть сміливо, успішно, стають "патріотами" нової країни на студентській лаві, в наукових і економічних інституціях, на боєвих фронтах, і одночасно зберігають батьківську мову й традиції. Справді, була б нова й велика тема змальовувати, як це вдається їм поводити одне з другим. Як їх виховувало? І що передали їм у спадщину їхні батьки?

І. Смолюк

Микола Щербак

ТАЛАНТ І ДОЛЯ

(До 60-річчя з дня народження Василя Гайдарівського)

Видатний літературознавець академік Сергій Ефремов сказав, що мистецька творчість у слові зводиться в найпростіших своїх формах до двох моментів: треба, щоб мистець мав що сказати і вмів як сказати.

Коли підходять з цим критерієм до творчості Василя Гайдарівського, то саме він, письменник, о б д арований природним хистом, багатий життєвим досвідом та літературною вправністю, має що сказати і вмів як сказати, бо, як признається він сам, сюжетів йому ніколи не бракувало. Письменник перейшов не поле, а вузлувате життя, завжди і всюди пов'язане з гострими подіями та цікавими людьми — таке життя, що само проситься у повість!

Уперше побачив світ майбутній письменник 1 грудня 1908 року в Костянтинівці, Бахмутського повіту, що тепер за адміністративним поділом, та частина України називається Донецькою областю. Батько письменника Андрій походив із села Ямполь з-над берега річки Сіверської Дінець, а мати — Параска з дому Ілляшенко — із Сумщини, де її батько був лісничим.

У своїх стислих життєписних рядках, написаних видавцем книги "А світ такий гарний", Василь Гайдарівський дає розповідь, що родині жилося сутожно. Батько все своє життя працював на гуті машиністом парової машини, що урухомовляла варстат і давала електрику. А мати поралася в хаті та виховувала дітей. Було їх дванадцять, але четверо померли малими. Решта ж, усі дорослі, жили до другої світової війни.

З шести років малий Василь почав учитися. Його вчителем був старий батьків приятель — дячок Федір Китаєв. За рік він навчився писального хлопця читати й писати. А хлопцеві дуже хотілося ходити до школи! Одного туди приймали з восьми років. І мати віддалася на хитрощі. Вона позичила у своєї сестри метрику її сина Павла Черненко, що був старшим на три роки, і з тією метрикою Василя прийняли до школи під чужим прізвищем.

Ошуканство таки виявилось, але не сразу, а за кілька місяців. Плакала перед учителем Василева мати, плакав і малий Василь, поки, зрештою, учителька не дозволила хлопцеві читати далі, уже під справжнім прізвищем.

Провчившись Василь у школі чотири роки, закінчив її 1917 року. Доброзичлива учителька намовляла матір віддати Василя до гімназії, заповняючи, що з хлопця можна бути людиною. Мати обіцяла порадитися з батьком.

Але рада їхня, — як розповідає Василь Гайдарівський, — закінчилася нічим. Тоді саме вирувала революція. Біла армія, червона, українська, німецька, махновська, — все міналося, переміналося. Бо, по х о д и, похорони, розстріли, відступів, — так до 1921 року поки цілковито не акоринялася совєтська влада. Саме в го-лод 1922 року чотирнадцятилітній Василь пішов працювати на гуту. Голод і тиф добили хлопця. Мати обіцяла порадитися з батьком.

Найтрагічніша доля спіткала Григорія Ваглюка, якого москвичі червоної революції заслали разом з іншими українськими талановитими людьми на Воркуту і там розстріляли в березні 1938 року.

"Мені, — розповідає Василь Гайдарівський, — після в'язниці довелося їздити, змінювати міста й реєструватися, щоб знову не потрапити у режими лабету. У Старополі на північному Кавказі, я ходив із скринькою по вулицях, як скляр, вставляв шпильки на Каспійському морі два роки ловив рибу для Дагестанського рибного тресту, у Слов'янську працював вахтанжником".

А потім друга світова війна, прощання з Україною, еміграція і новий світ — Америка.

В таких важких і складних умовах Василь Гайдарівський бачив немало — і подій, і людей, і землі, і країни, відчував та переживав сам та, мов відлуння,

Яр СЛАВУТИЧ

ЧОРНЕ МОРЕ

(Із книги "Мудрощі мандрів")

I

Для мене ти — як материнські груди,
Мов батьків клеч, немов герсонський край.
Твої райони, голубі споруди,
Мене вергаючи в пекельний рай,

Несуть по гребенях, вирасто-білих,
Круглосто-чорних, вигинасто-злив,
Що поривають палом потемнілих
І добротою прояснилих лит.

Для мене ти, нескорений причале,
Могутня звага й життєдайня кров,
Незчерпна плід, буття багатозале,
Розгін чайок і лопіт корогов.

II

На очисне купання
Я до тебе прийшов.
Ти — як воля остання,
Ти — як вічна любов!

Море, звитрене море,
Ярим шквалом оми
Мое тіло суворе,
Мій нестрим степовий!

Хай по білому світу
Я твій сплеск пронесу,
Розгортаючи звиту
Непокорну красу.

Море, збурене море,
Пориванням налив
Мое тіло суворе,
Мій нестрим степовий!

12 серпня 1966, на Чорному морі.

слухав душею, як відчував, як переживав люди.

Треба сказати, що Василь Гайдарівський багатий і тим, і другим — і талантом, і письменницьким досвідом, і письменницьким, тому й оповідач із нього цікавий та привабливий. Теми його творів — життя Донбасу, тієї частини України, яка багата найкращим у світі вугіллям — антрацитом! Туди, в той Донбас, під час загубою для людей колективізації тікали українські хлібороби, або, як їх режими звали, куркулі, ті, що "сіяли хліб та без хліба умирали", щоб на землі й під землею загубитися й замести сліди, пережити страшливий час москволюбного людоловства.

І от саме Донбасові, вірніше його людям, і присвячує свої твори письменник Василь Гайдарівський. Уже перша його повість "Путатівська рудня", друкована частинно в харківському журналі "Гарт" та в "Літературному Донбасі", а в 1933 році видана окремою книжкою Державним Видавництвом України, — це повість із шахтарського життя — життя людей, які під землею добувають "чорне золото". На жаль, як уже згадувалося, цю книжку, після ув'язнення автора, зразу ж було вилучено з продажу. Отже не маємо змоги ні прочитати її, ні розглянути...

Як відомо, після цього письменницька діяльність В. Гайдарівського припинилася на довгі роки. Можна собі тільки уявити, які вони були важкі, ті роки — приречення жорстокої долі: бачити, знати, уміти — і не могли! Не могли ні писати, ні друкуватися...

Отож були болючі втрати, були гіркі невдачі, але, часом, невдачі — краді учите-ля, як успіхи! На щастя, драгоціна не засмоктала письменника. Роки, повні глибоких переживань та мук, роки сталінської сатанинщини, внаслідок фізично і психічно, однак, попри все, десь там, у куточку серця українського письменника, вони, ці переживання та спостереження, осідали, щоб пізніше прорватися на поверхню.

І вони прорвалися! Прорвалися новими творами — повістю "Ще одно кохання", виданою в 1946 році та потім друкованою у "Свободі", повістю "Зачай пастух", виданою 1962 року в Нью-Йорку "Словом"; книгою "А світ такий гарний", видрукованою 1962 року Юліаном Середяком у Буенос Айресі та, як зачуваємо, новими двома повістями, підготованими до друку в Канаді.

Як і кожного правдивого мистця, Василя Гайдарівського передусім цікавить людина. Людина з великої лі-

тери, як влучно підиреос, розглядаючи твори письменника, Софія Наукович. У всій літературі світу, зокрема в українському письменстві, людина — це П'єрашма і журбою, з її частям і нещастям — проходить основною постаттю.

З любов'ю, виразливою людської характеру, Василь Гайдарівський, навіть характер, захищений совєтською дійсністю, як це бачимо з урівноваженим і поглибленим колись Максимом Горьким (по-вісти "Ще одно кохання"). Проте, коли в повісті "Ще одно кохання" на тлі любовних пригод Максима Копи та Каті Безпальничої масою лише окремі моменти розломаного життя та сваволі режими і партійний шайда в Україні, то в наступних творах, зокрема в "Мерехтливих зорях" та в "Непрошеному гості" розкривається чорного пекла на українській землі набуває надзвичайної сили. Двоє привидів, двоє мисливців, показані у хвилюючих "Мерехтливих зорях", чатують на душу гірника: таланти дук легендарного Шубіна під землею і явний дух реального Попова із "спеціального відділу" на поверхні — енкаведівський Дамоклов меч — діл жорстокий і неаблаганний долі — хто швидше скопить бодоланню?

В огляді мистецької прози по цей бік греблі проф. Григорій Костюк висловив думку, що у творах Василя Гайдарівського проходить основною ниткою тема людської самотності. До певної міри це так! Людська самотність, обумовлена черговими дікністю в Україні під москво-ським караулом. Але критик Вадим Сварог з цим не погоджується. У статті "Творчі шукання Василя Гайдарівського" ("Нові Дні", січень 1962) Вадим Сварог пише, що "тема людської самотності в західній модерній літературі — це тема органічної нездібності людей спілкуватися між собою; розуміти один одного, говорити однією мовою". Коли ж говориться про самотність персонажів у творах Василя Гайдарівського, то вона, каже Вадим Сварог, зовсім іншого походження. "Хіба неспроможність спілкуватися не органічна для них. Вона вимушена поліційним режимом. Вона є наслідком страху і взаємної надовіри, породженої системою терору". І з цим не можна не погодитися. Коли ж Іван Франко сказав, що людина — людина — і кат, і Бог, з нею мучиться, а без неї не можна жити! Так психологічно обумовлено Василь Гайдарівський одного з персонажів свого твору "Мерехтливих зорі" Івана Луїна, благаючи кріпильни-

(Закінчення на стор. 6-й)

Гринько Конюшко

ПРОЄКЦІЇ У МАЙБУТНЄ

(Монументальна виставка скульптури в музеї Вітні)

В Нью-Йорку до 9-го лютого ц.р. в музеї Вітні була відкрита виставка скульптури. Експозиція, виконана з різних матеріалів, формах і форматах, з крайньо-експериментальними проєкціями, виконана в двох горішніх поверхнях, як і теж „город скульптури“.

Виставки в музеї Вітні належать до найцікавіших подій в мистецтві Нью-Йорку: цей музей присвячений виключно американському мистецтву, маючи в програмі його репрезентацію, збирання, організацію, пропагування і підтримку. Він дотепер найкращий і найповніший його демонстрував. Отже, якщо говорити про виставки і мистецтво у цьому музеї — говориться про мистецтво американське.

Вона, американське мистецтво, як взагалі суцільне американське життя, до першої світової війни (це очевидно окреслення графічне, спрощене) перебувало в провінційних межах, але приблизно з початком двадцятих років, коли Європу, особливо тодішній світовий культурний центр Париж (від цього часу ситуація міняється: с причини уважати Нью-Йорк таким центром), заливають американські мистецтвенники (з Езра Паундом і Гемінгвейс включно), образотворчі мистці і музиканти, проблеми американського мистецтва (і життя) проливаються греблі провінціалізму. І в дуже скорому розвитку виявляється в передових рядах світового мистецтва.

Цьому звороту сприяли ще й інші фактори, а до найважливіших треба зачислити розширення економію, яка задовольняла підтримку динамічне кружляння крові в артерій крові. Варто відмітити, що зворот американських діячів культури модерно зорієнтованих до американського, брутально до американського, аніж, приспівали європейської модерності, виявляючи справжнє захоплення американськими машинами, гігантами, мостами-гігантами і взагалі величезною будівельною (Дюамп, Пікабі), як теж захоплення прямою найвищою тогочасною американськими фільмів (Чарльз, Бретон, Арагон та інші).

Сьогодні, після півстолітнього динамічного процесу, американське мистецтво (образотворче мистецтво, література, музика, театр, балет) здобуло поважні позиції в мистецтві взагалі. Воно сьогодні не лише відзеркалює творчі актуальні у світі, але часто вносить нові ідеї, нові проблеми. Саме таким творчим духом сповнена була виставка скульптури в музеї Вітні.

Дух виставки був сучасний, з аспіраціями далекого заходу. На виставці майже не було неавагардних творів (таврі загалом сильною мистецтва Баскіна треба уважати, тут все ж таки припадковий). Проблемою, що домінувала над виставкою, було відкриття нового виду і нових прийомів для скульптури. Скульптура (навіть модерна) думалась до недавнього в тривимірності, встановленні в простір експонату з якоюсь-то грунтою точною операції, сполучення, або намагання вилінувати третій вимір з скульптури, помістити вже раніше в скульптурі Діжакотетти, мо-біла Кальдера і паперових витончених Пікассо, однак чинилося, що пору ця проблема — час проблемою ширше, відомою і ширшою задоволення. Та, коли дехто думав про візуальну дво-вимірність скульптури, інші мистці, може під враженням астрономів, відбирають скульптурі вагу і фізичну точку опори, „зависуючи“ її в просторі, що дається великою мірою завдяки конструктивним осягам і завдяки новим матеріалам (на цій виставці Гадсона Black Lift, могутні крокви, незначні деталі, на невидимих дротиках, зависали над головами відвідувачів). Теж з нових властивостей сучасної скульптури є світло, не освітлення, а світло внутрішнє, що є радше запереченням фізичного тіла-брили і є феноменом

ном ланковичних „антискульптурних“ (а традиційному сенсі) контурів.

Початки „антискульптури“ народились у даді, на-пряму, що „скандальні“ і тривожив суспільство навколо першої світової війни; власне звідси приходять теж увага до матеріалів, що в класичному думанні про скульптуру не мали ніякого пристосування. Так теж народжується „м'яка скульптура“ (на цій виставці репрезентована Ольденбургом „Giant Soft Ketchup Bottle With Ketchup“), скульптури з цера, полотна, гуми, вощини (волиці), чи просто „скульптура“, яку мистець імпровізує на призначеному місці з піску, камінчиків, трачички тощо, щоб після виставки змести її милою до „гарбича“; де нагадує очевидно твори в музиці (але не лише в музиці...), імпровізації, які до відкриття грамофонного запису у великій мірі зникли безслідно. Взагалі варто відмітити, що хоч культура є „бездимним“ полем, всі новини, як що добре розглянутись, мають виступати в музиці. Але не про якусь абсолютну новизну йдеться, що людиною — помімо її генія — не дано, а йдеться про те, наскільки даний твір актуальний (!), глибокий і наскільки новий до світу за його посередництвом відкриває, бо значення мистецтва полягає саме в його здібностях відкривати правду понадматеріального світу, поза його хемією і фізикою. Взагалі після великої доби уваги до фізичного в оточенні, дуже загальною від грецького мистецтва по імпресіонізм, без огляду на новизну і ступінь викорис-тання, мистецтво сьогодні ступило на трамплін, яка посилає в світі суб'єктивно-го, „альхемію“, фантазії, інтелектуальних мистецтвих маніпуляцій.

Виставка скульптури в музеї Вітні добре що атмосфера багатства творчих ідей ілюструвала.

Треба згадати, що не вважаючи на кольорові в більшості формати, сучасні мистці розвивають досить типичний другий половині біжучого сторіччя смак до нових мінімальних скал: мова вже не про пів-тні і все, що до цього скалею подібне, а тут йдеться про оптично ледве-зловимі моделі і виміри.

Близьке зацікавлені могли завважити зміну у відомій мисткині Люїзі Невельсон, зміну, до речі, що полягала у неї перешло кількома роками. Невельсон раніше зби-вала „іконостаси“ з частин меблів, архітектури тощо, що їх описала фарбувала чорно, білою або золотистою фарбою. Від кількох років її увага звернулася до прозорого матеріалу, з чого робить менш цікаві і менш величаві вежові конструкції. До мистців, яких було „не визнати“ на виставці, треба віднести теж Рошак, що свого часу робив експресивні і динамічні фігури, що формами перегукувалися з світом з нашого оточення (зоологічно-ботанічний), — сьогодні він виявляє зацікавленість проблемами, які описались вище у цій статті.

„Катакомби“ Ліпона були одним із небагатьох творів на цій виставці, що не фантасують екскурсіями в терени нових і „нових“ матеріалів (для першого приклад обеліск з пластики Алексан-дера, для другого — „по-душка“ з волиці Вільямса), світляних ефектів (з нутра освітлена фарбована ванна з прозорого матеріалу Кауфмана) чи призматичних ефектів (Рос), цей твір („Катакомби“) фантасував одна-к, що є світлом, що є питоменною творам з-понад часовою магією.

Однак без експериментальних екскурсій мистецтву небути. Це феномен в мистецтві важливість подібний до експериментування в науці: парина мистецтва сьогодні повна несподіванок, бо творчі умі сучасних мистців, що мають у своїй візії майбутнє на увазі, гарячково за-

Кожен новий дорібок у мистецтві на цій Землі ви-кликає у нас почуття духо-вого, культурного росту. Надто, коли на цей дорібок спомоглася котрась із на-ших церков: цим бо ми на-в'язуємо наше культурне життя на цій Землі до тако-го життя, коліс, у нашій Ватківщині. Таким чином, наші церкви тут, як і коліс в Україні, стають — у по-вному обрядово-мистецькому оформленні — правдивими святилищами молитви і, з мо-литвою, формують душу на-шого народу, а в першу чер-гу — нашої молоді. А нині — це таке важливе, зокрема на цій Землі, де атмосфера, оточення таке небезпечне для молоді людини.

І ось, заходами бруклін-ського пароха о. Миколи Во-яковського, разом із парохі-ями, ця простора, ясна церква св. Духа на Північ-нім Брукліні, що її збудував ще бл. п. о. Антін Лотович, — має новий іконостас. Ви-триманий він у старо-візан-тійському стилі, — тобто скромний, розміром обме-жений, проте широко казати: вже на перший погляд ці-лість творить повне й миле естетичне враження. Плян архітектури іконостасу вду-юючи виконав наш відомий архітект Аполінарій Осадца. Орнамент — очевидно, в по-золоті. Тут автор цього пля-ну не покориствовався — зов-сім свідомо — старими мо-тивами орнаменту: виноград-у й колосків пшениці, що в старовину, — від катаком-б до нині, — були і с, можна сказати, несуттєвими в на-ших іконостасах, бо це має літургичний зміст, — а дав він спокійний, легкий орна-мент, розробивши мотив хре-ста у формі лілеї. Як узяти під увагу естетику зорового спокою, стриманості у ви-соло, то архітект свого досяг-нув: однотонність орнаменту не відвертає уваги вірного від молитви.

В цю гармонійну архіте-ктуру іконостасу, — що його у дубовому дереві виконав майстер Станіслав Кіра, — улагодять ікони: намісні — Іоане Христе Учителю і Во-жа Матір; в царських вратах — всі чотири Євангелісти; на диаконських же — св. Архангел Михайл і архидиакон св. Стефан. Усі ці ікони виконав Христіан Довхат. Дивимось на ці ікони й у думці подивляємо мистки-ню: через воєнне лихоліття, що і її занесло на цю Землі, і вона не мала змоги жити

Правду сказати — при-всі сміливості, витривалості, відвазі й — за В. Грінчеч-ком сказавши: зятості! — Довхат, йі треба зглибити тайни візантійського мистец-тва; йі треба розправити крила до широкого лету; а улагодять ікони: намісні — Іоане Христе Учителю і Во-жа Матір; в царських вратах — всі чотири Євангелісти; на диаконських же — св. Архангел Михайл і архидиакон св. Стефан. Усі ці ікони виконав Христіан Довхат. Дивимось на ці ікони й у думці подивляємо мистки-ню: через воєнне лихоліття, що і її занесло на цю Землі, і вона не мала змоги жити

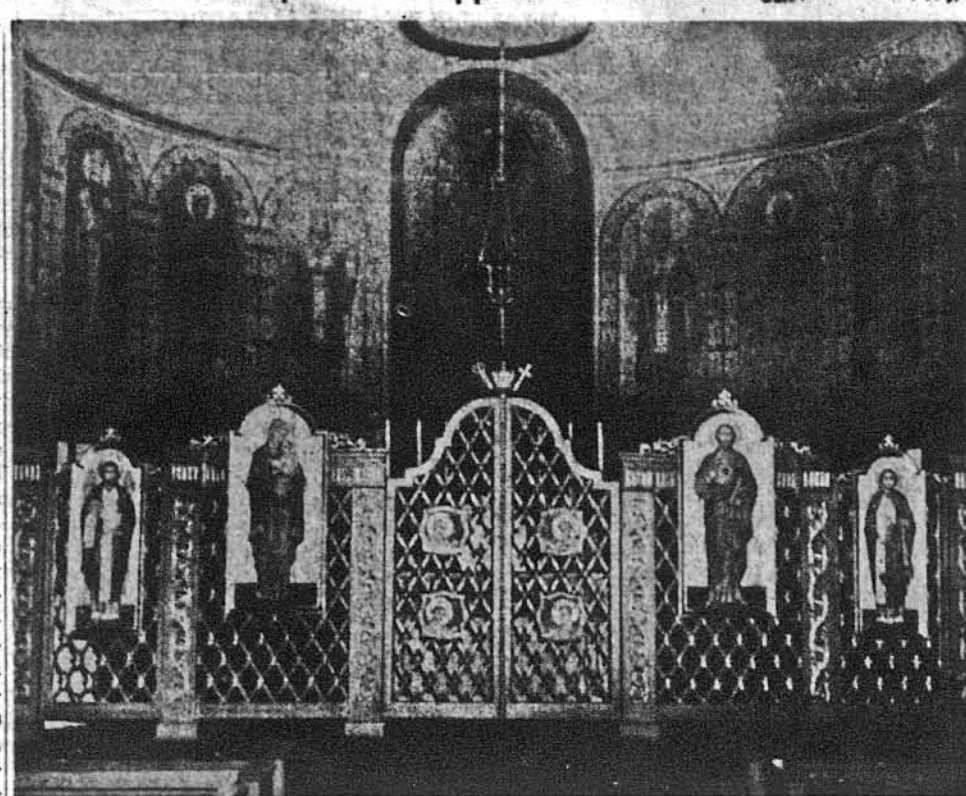
М. Островска

Творчий осередок мистців у Філадельфії

Філадельфійський Відділ Об'єднання Мистців Укра-їни в Америці веде від 17-о років Мистецтво Студію, через яку перейшло таки близько 250 осіб, — видав уже 10 чисел гарного жур-налу „Нотатки з Мистец-тва“, створив собі матеріаль-ну базу з власних пожертв і жертвенності членів Пат-ронату та купив власний ти-раж. Всі ці свої дії й устано-ви охопив назвою Образо-творчий Осередок у Філа-дельфії і виправдав цю на-зву, ставши дійсним осеред-ком мистецького життя та-мошньої американсько-укра-їнської громади однієї з най-більших і найактивніших між двома океанами. Існую-чи від 1952 року та нарахо-вуючи тільки 20 членів — Філадельфійський Відділ О-МУА заслужив уже болю в глибоку пошану і найбіль-шу симпатію з боку всієї укра-їнської суспільності. Бо його вклад в культурне й товаришнє життя філадель-фійських українців далеко перевищує своїм значенням межі одного міста.

Наприкінці лютого й у першій половині березня цей Відділ знову влашту-вав свою річну виставку. Дві партнерські кімнати у вла-сному домі при 2322 Поп-ляр вулиці ніби невеличкі,

які відкриття чогось, що не було відкрито до тепер. Як можна б сподіватись, шаблі тут часто переверну-ються і ломляться, однак, як теж і на цій виставці в музеї Вітні, що була і монументальних, не можна було не помітити високої творчої температури, скільки напру-женої драми творчого акту з універсальними масштабами.

Михайло Островска

в оточенні, в атмосфері ста-ршинності наших церков на Батківщині, не могла вжи-ватись у ті такі багаті лілі-єю, тоном, формою іконо-церков Львова, Рогатина, Бучача, Потілиця й ін. міс-цевостей, та все ж вона спра-діє сміливо ступила на цей „візантійський шлях“. Над-то, як тут, іще до недавня-дія такий світоч нашого ві-зантійства як сл.п. Михайло Осінчук, чи діючий Петро Холодний.

Христіан Довхат утримує поправний рисунок, тоном і формою старається йти за традицією старовини. Багато користуються декоративними мотивами — низькорельєф-ними — на золотому тлі іко-ни, що й оживило саму ікону. І в цім також мисткиня три-мається старовини.

Правду сказати — при-всі сміливості, витривалості, відвазі й — за В. Грінчеч-ком сказавши: зятості! — Довхат, йі треба зглибити тайни візантійського мистец-тва; йі треба розправити крила до широкого лету; а улагодять ікони: намісні — Іоане Христе Учителю і Во-жа Матір; в царських вратах — всі чотири Євангелісти; на диаконських же — св. Архангел Михайл і архидиакон св. Стефан. Усі ці ікони виконав Христіан Довхат. Дивимось на ці ікони й у думці подивляємо мистки-ню: через воєнне лихоліття, що і її занесло на цю Землі, і вона не мала змоги жити

Назагал же цей іконоста-с основну вагість має, бо на-дає церкві повноту й оформ-лення, архітектонічно довер-шує наш обряд і вносить не-обхідне в церкві: зосереджує душу вірного у молитві.

М. Островска

ЛУКАВА ФОРТУНА ФІЛОСОФА

Був це італієць, Томмазо Кампанелла, народжений 5 вересня 1568 р., помер 21 травня 1639. Так доля полу-кавила ним, що оце вперше відзначають 400-ліття його народини. Його думки, його писання, реформи були на його часи такі сміливі й від-важні, що ніхто не вважав їх сприймати, а йому лиш клопоти приносили.

Першу свою „Ірацію напи-сав він у 1591 р., мавши 23 роки, й була вона про філо-софію і природу. Ціль, на-прам його писав: католицт-во в космічних засягах. Ке-саропалізм Еспанії він сла-востояв, як світське рама-ї Церкви. Еспанія ж, лякаю-чись сили такої Церкви, ки-нула Т. Кампанеллу в тюр-му, в якій перебув він ні-більше, ні менше — 27 ро-ків. Домінікани, чин якого був він членом, також побо-рювали його ідеї, бо ці ідеї були проти традицій чину. Європейські протестанти не-навиділи його за прославлє-ння папства, що й приче-пили йому латку, що він ате-їст. І, справді, як вони мо-гли толерувати його, та ще й у тодішній вік, як він до-пасти Павла V писав: „Хри-сто — Перша Радія, Муд-рість, Слово Бога Отця. О-тож, усі речі світа, що їх ве-де Перша Радія, підчинені йому на небі й на землі. Отож, якщо папа є Його ві-карій, буде й голова, й пас-тир усієї Церкви. Отож, ві-карій Першої Радії, Першої Мудрості є голова. Пастир усіх розумуючих людей, обож, усього людського сві-та! Отож, турків і бусурме-нів“.

Історики ж. — на яких Т.

Фіка-туш Василя Дорошен-ка. Романтично-імпресіоні-стичні чотири олії Артемія Карлюка. Вісім експонатів Юліана Колесара — це ва-жко поналізати. Сім експонатів Максиміа Бмця зраджують один експонат, але й такі, що виступили навіть із де-сятьма творами.

Охоплювали вони цілу гаму тематики, техніки, на-прямків і манери. Але теж цю гаму ступнів мистець-кої зрілості і вартості ав-торів. Були між ними мис-тцями люди з давно викри-сталізованим обличчям, вірні одному напрямкові, були й експериментатори, очевид-но чинно шукали. Напри-клад — два портрети Ми-хайла Дмитренка, прегарні у кольориті й настрої. Де-сять олійних образів Петра Андрусєва — одного з не-численних, на жаль, сучас-них наших мистців, який за-любив творити композиції, з-більшою кількістю осіб і ко-ней, відтворюючи з розма-хом історично-батьківщини сцени. Шість олій Петра Ме-гика, реаліста з великою культурою. Глибоку куль-туру виявляють теж олії й акварелі Наталі Стефанів-ички втончені в ліній мі-ніатюри Романа Васильчи-на Гармаша. Архітектоніч-ні образи Юрія Гури, з од-ним елегантним портретом. Погінді, з майстерним зна-ням рисунку виконані один-красиві — олія й одна гра-

Михайло Островска

ЛУКАВА ФОРТУНА ФІЛОСОФА

Був це італієць, Томмазо Кампанелла, народжений 5 вересня 1568 р., помер 21 травня 1639. Так доля полу-кавила ним, що оце вперше відзначають 400-ліття його народини. Його думки, його писання, реформи були на його часи такі сміливі й від-важні, що ніхто не вважав їх сприймати, а йому лиш клопоти приносили.

Першу свою „Ірацію напи-сав він у 1591 р., мавши 23 роки, й була вона про філо-софію і природу. Ціль, на-прам його писав: католицт-во в космічних засягах. Ке-саропалізм Еспанії він сла-востояв, як світське рама-ї Церкви. Еспанія ж, лякаю-чись сили такої Церкви, ки-нула Т. Кампанеллу в тюр-му, в якій перебув він ні-більше, ні менше — 27 ро-ків. Домінікани, чин якого був він членом, також побо-рювали його ідеї, бо ці ідеї були проти традицій чину. Європейські протестанти не-навиділи його за прославлє-ння папства, що й приче-пили йому латку, що він ате-їст. І, справді, як вони мо-гли толерувати його, та ще й у тодішній вік, як він до-пасти Павла V писав: „Хри-сто — Перша Радія, Муд-рість, Слово Бога Отця. О-тож, усі речі світа, що їх ве-де Перша Радія, підчинені йому на небі й на землі. Отож, якщо папа є Його ві-карій, буде й голова, й пас-тир усієї Церкви. Отож, ві-карій Першої Радії, Першої Мудрості є голова. Пастир усіх розумуючих людей, обож, усього людського сві-та! Отож, турків і бусурме-нів“.

Т. Кампанелла пише у 1638 р. до вел. князя Тоска-нії, Фердинанда II Медічі: „Усе навчання й реформу-вав згідно з природою і Пи-санням... Майбутні осудити нас, бо суцільність лиш роз-пинає“. До кардинала Фран-циска Варберніна на три мі-сяці перед смертю, писав: „Вільного обороняю, як я — Церква не мала“. Папа Ур-бан VIII хотів його мати кон-сультором Св. Уффіції, а то й кардиналом, імовірно, був би найменував його; па-па хотів мати його в Римі. Але протиники, в першу чергу Еспанія, вимогли, що Т. Кампанелла мусів іти на вигнання до Франції, де й умер. Проте, й там, на схилі свого віку, він далі продов-жував свою працю за „Зди-нення Європи під єгідою папства“.

Суперечний підхід до його писань, а до того ще й во-рожа постава такі католиць-кого світу до них, спричини-ли те, що портрети-медаль-йони з його подобиною ви-стили на боках монументу сретика-челія: Джордано Бруно в Римі й монументу Мартіна Лютера у Віттен-берзі, а він же був рішучий противник першого й друго-го; в антології його ім'я стоїть поруч Дж. Бруно; по-за Італією з'являють діяль-ність Т. Кампанеллі з про-тестантськими реформатора-ми, або кладуть його поруч нещасного Дж. Саванаролі. Словом, розмір його думки, писань, задуманих реформ лякав усіх тодішніх сильних впливами світа й вони ста-вали вперек його шляху. Він, передчувлюю, до Філи-па III пише: „В майбутню-му історики відкриють прав-ду моїх писань“. Та мусів Томмазо Кампанелла вижда-ти часів Івана ХХІІІ, екуме-ні уперше в Італії відсвятку-визу, щоб його... відкрили вали його 400-ліття.

Суперечний підхід до його писань, а до того ще й во-рожа постава такі католиць-кого світу до них, спричини-ли те, що портрети-медаль-йони з його подобиною ви-стили на боках монументу сретика-челія: Джордано Бруно в Римі й монументу Мартіна Лютера у Віттен-берзі, а він же був рішучий противник першого й друго-го; в антології його ім'я стоїть поруч Дж. Бруно; по-за Італією з'являють діяль-ність Т. Кампанеллі з про-тестантськими реформатора-ми, або кладуть його поруч нещасного Дж. Саванаролі. Словом, розмір його думки, писань, задуманих реформ лякав усіх тодішніх сильних впливами світа й вони ста-вали вперек його шляху. Він, передчувлюю, до Філи-па III пише: „В майбутню-му історики відкриють прав-ду моїх писань“. Та мусів Томмазо Кампанелла вижда-ти часів Івана ХХІІІ, екуме-ні уперше в Італії відсвятку-визу, щоб його... відкрили вали його 400-ліття.

Суперечний підхід до його писань, а до того ще й во-рожа постава такі католиць-кого світу до них, спричини-ли те, що портрети-медаль-йони з його подобиною ви-стили на боках монументу сретика-челія: Джордано Бруно в Римі й монументу Мартіна Лютера у Віттен-берзі, а він же був рішучий противник першого й друго-го; в антології його ім'я стоїть поруч Дж. Бруно; по-за Італією з'являють діяль-ність Т. Кампанеллі з про-тестантськими реформатора-ми, або кладуть його поруч нещасного Дж. Саванаролі. Словом, розмір його думки, писань, задуманих реформ лякав усіх тодішніх сильних впливами світа й вони ста-вали вперек його шляху. Він, передчувлюю, до Філи-па III пише: „В майбутню-му історики відкриють прав-ду моїх писань“. Та мусів Томмазо Кампанелла вижда-ти часів Івана ХХІІІ, екуме-ні уперше в Італії відсвятку-визу, щоб його... відкрили вали його 400-ліття.

Суперечний підхід до його писань, а до того ще й во-рожа постава такі католиць-кого світу до них, спричини-ли те, що портрети-медаль-йони з його подобиною ви-стили на боках монументу сретика-челія: Джордано Бруно в Римі й монументу Мартіна Лютера у Віттен-берзі, а він же був рішучий противник першого й друго-го; в антології його ім'я стоїть поруч Дж. Бруно; по-за Італією з'являють діяль-ність Т. Кампанеллі з про-тестантськими реформатора-ми, або кладуть його поруч нещасного Дж. Саванаролі. Словом, розмір його думки, писань, задуманих реформ лякав усіх тодішніх сильних впливами світа й вони ста-вали вперек його шляху. Він, передчувлюю, до Філи-па III пише: „В майбутню-му історики відкриють прав-ду моїх писань“. Та мусів Томмазо Кампанелла вижда-ти часів Івана ХХІІІ, екуме-ні уперше в Італії відсвятку-визу, щоб його... відкрили вали його 400-ліття.

СУСПІЛЬНА ОПІКА СОЮЗУ УКРАЇНОК В АРГЕНТИНІ

Буенос Айрес. — Най-більш активно діє централь-на Суспільної Опіки при Сою-зі Українок в Аргентині, а-ка призначається при Кре-дитовій Кооперативі „Відрод-ження“ на Маса 144, в Буе-нос Айресі. Суспільна Опі-ка допомагає старшим віком влаштуватися на Оселі „Сая-та Ріта“, відвідує хворих по-шпиталях, влаштовує без-коштовно, або з мінімаль-ною оплатою, наших людей для медичних оглядів, по-дає скромну економічну до-помогу потребуючим.

Крім них вист.: Окса-на Бахум, Христіан Барак-ська, Іван Бережницький, І-рена Бішко, Юрій Бредені, Микола Вутович, Лілея Во-ляницька-Горнякєвич, Хри-стіан Головачук, Анастолій Гончаренко, Микола Кар-пенюк, Е. Котлярчук, Лариса Лаврінєнко, Філіс Мемні-чук, Ірма Осадца, Марія Пе-трович, Дана Савчук, Су-занна Савчук, Ілона Соци-ська, Аріяна Форестий, Во-лодимир Халко, Христіан Хитра, Марійка Шуст і Пре-дла Медичні огляди, по-дає скромну економічну до-помогу потребуючим.

Крім них вист.: Окса-на Бахум, Христіан Барак-ська, Іван Бережницький, І-рена Бішко, Юрій Бредені, Микола Вутович, Лілея Во-ляницька-Горнякєвич, Хри-стіан Головачук, Анастолій Гончаренко, Микола Кар-пенюк, Е. Котлярчук, Лариса Лаврінєнко, Філіс Мемні-чук, Ірма Осадца, Марія Пе-трович, Дана Савчук, Су-занна Савчук, Ілона Соци-ська, Аріяна Форестий, Во-лодимир Халко, Христіан Хитра, Марійка Шуст і Пре-дла Медичні огляди, по-дає скромну економічну до-помогу потребуючим.

Крім них вист.: Окса-на Бахум, Христіан Барак-ська, Іван Бережницький, І-рена Бішко, Юрій Бредені, Микола Вутович, Лілея Во-ляницька-Горнякєвич, Хри-стіан Головачук, Анастолій Гончаренко, Микола Кар-пенюк, Е. Котлярчук, Лариса Лаврінєнко, Філіс Мемні-чук, Ірма Осадца, Марія Пе-трович, Дана Савчук, Су-занна Савчук, Ілона Соци-ська, Аріяна Форестий, Во-лодимир Халко, Христіан Хитра, Марійка Шуст і Пре-дла Медичні огляди, по-дає скромну економічну до-помогу потребуючим.

Крім них вист.: Окса-на Бахум, Христіан Барак-ська, Іван Бережницький, І-рена Бішко, Юрій Бредені, Микола Вутович, Лілея Во-ляницька-Горнякєвич, Хри-стіан Головачук, Анастолій Гончаренко, Микола Кар-пенюк, Е. Котлярчук, Лариса Лаврінєнко, Філіс Мемні-чук, Ірма Осадца, Марія Пе-трович, Дана Савчук, Су-занна Савчук, Ілона Соци-ська, Аріяна Форестий, Во-лодимир Халко, Христіан Хитра, Марійка Шуст і Пре-дла Медичні огляди, по-дає скромну економічну до-помогу потребуючим.

Крім них вист.: Окса-на Бахум, Христіан Барак-ська, Іван Бережницький, І-рена Бішко, Юрій Бредені, Микола Вутович, Лілея Во-ляницька-Горнякєвич, Хри-стіан Головачук, Анастолій Гончаренко, Микола Кар-пенюк, Е. Котлярчук, Лариса Лаврінєнко, Філіс Мемні-чук, Ірма Осадца, Марія Пе-трович, Дана Савчук, Су-занна Савчук, Ілона Соци-ська, Аріяна Форестий, Во-лодимир Халко, Христіан Хитра, Марійка Шуст і Пре-дла Медичні огляди, по-дає скромну економічну до-помогу потребуючим.

Крім них вист.: Окса-на Бахум, Христіан Барак-ська, Іван Бережницький, І-рена Бішко, Юрій Бредені, Микола Вутович, Лілея Во-ляницька-Горнякєвич, Хри-стіан Головачук, Анастолій Гончаренко, Микола Кар-пенюк, Е. Котлярчук, Лариса Лаврінєнко, Філіс Мемні-чук, Ірма Осадца, Марія Пе-трович, Дана Савчук, Су-занна Савчук, Ілона Соци-ська, Аріяна Форестий, Во-лодимир Халко, Христіан Хитра, Марійка Шуст і Пре-дла Медичні огляди, по-дає скромну економічну до-помогу потребуючим.

Інж. Сава Зеркаль

СПРАВА ВИДАННЯ ПИСАНЬ ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕННА

За останнього півроку справа видання писань по-кійного Володимира Винни-ченка набрала ширшого роз-голосу і обговорення: що, як і в якій порядку видавати зібрані в архівах писання Винниченка, а закликає до у-країнського емігрантського громадянства позначився пожегтвими на Фонд ім. Во-лодимира Винниченка, для упорядкування й видання його архіву.

Справа видання архіву В. Винниченка давно нагріла до свого вирішення, і якщо „чорний кіт“ не перебіжить дороги, то видання його пи-сань може статися дійсністю.

В газетній статті „Збере-жіть нашу культурну спад-щину“ („Свобода“, 15 люто-го 1969) подано до відома українського громадянства закликає про матеріальну і мо-ральну підтримку видання архіву В. Винниченка і про складання пожертв на цю справу, а також подано про-граму чи порядок здійснен-ня видання під порядковими числами 1 аж до 8. Програ-ма намічена добре, але її здійснення не продумане. Не встановлено, що саме треба видавати в першу чергу, а що може почекає до друго-ї і третьої черги. Тому ми дозволимо подати свій плян до здійснення видання архіву В. Винниченка. І так, на нашу думку, треба:

1. Закінчити каталогуван-ня всієї архівної спадщини В. Винниченка (в пропоно-ваній програмі під ч. 1).

2. Зробити мікрофілми з основних рукописних доку-ментів і матеріалів (під ч. 2).

3. Видати „Щоденник“, я-кого набереться певно на кілька томів, так як він в оригінальних записках, ні-чого не скорочувати, нічого не виправляти, навіть мову полишити таку, як в ори-гіналі (під ч. 4).

Наша примітка до цього пункту: Якщо не вистачи-ло фінансових засобів на ви-дання друком, тоді видати циклоствієм.

Тому суттєвості УВАН-у, що мовляв: „Але вибрати з со-рока книжок найголовніші, найцікавіші думки про літе-ратуру, мистецтво, політику, про окремі дії і най-важливіші події за сорок ро-ків і видати їх окремим то-мом“.

Наша примітка до цього пункту: Якщо не вистач

ТАЛАНТ І ДОЛЯ

(Продовження зі стор. 4-6)

ків у копанні, члена партії, Великий Шевченко. Василь Гайдарівський — поет, але він поет палючий і чутливий душі. Коли заглянути на хвилину у письменниково творчу лабораторію, у що, скажіть, фігурально, якій чарівності слова, то побачимо якими розмаїтими мистецькими засобами він користується, щоб одягнути думку в образну одягу. І порівняння, і епітети, і метафори, і тонкий гумор, і влучні вислови, зачеплені з багатого джерела народної лексики, — все це іскриться й переливається перед очима!

Велика здібність до спостереження показує талант письменника Василя Гайдарівського.

Цікавий оповідь, письменник Василь Гайдарівський вміє і знає, де поставити психологічну крапку, як от, скажіть, тоді, коли Мина Оруд з новели „Зоре моя вечірняя“ відвідує на цвинтарі поховану там дружинку: „І як минав утомлений тиждень, я почав готуватися в дорогу. Ще раз, і може востаннє, відвідав Катерину, вічну хату, і широкі попросив у неї вибачення за свою, часом нерозумну поведінку. Катерина знала, що я мав на увазі“ („Зоре моя вечірняя“, „Слово“, стор. 104).

Оце недовомлене — Катерина знала, що я мав на увазі — не в одного викиде відомий думок і почуттів. Не раз, захоплюючись тим, як письменник мережить свої сюжет, повні гострих і цікавих сплетень, як природно будувати діалоги своїх персонажів, як психологічно заглиблюється в їхні душі, спадас на думку, що Василь Гайдарівський, маючи багатоточний життєвий та літературний досвід, міг би сказати своє мистецьке слово і в драматургії!

Міг би: Письменник такої сили, мистецької і життєвої зрілості, як Василь Гайдарівський, міг би дати у скарбницю української літератури більше, ніж дав досі. Про це із сподіванням писав літературознавець Вадим Сварог, подібні побажання висловлював письменник Ів. Смілюк та інші автори прихильно-критичних розвідок. Звичайно, на те багато причин, об'єктивних і суб'єктивних. Там, в Україні, письменник не може всього сказати, бо „од молдавина аж до фіна все блаженствує“, а тут, хоч письменник і може багато сказати і показати у своїх творах, та заріков праця забирає творчий час, до того ж і видавничі можливості невіддільні. Своєю часту це академік Сергій Сфрмов висловлював глибокий жаль, що „ні один, мабуть, письменник у нас через категоричні обставини національного життя не розгорнув свого хисту на повну міру, ні один не використав усіх своїх сил, ні один не дав того, що міг би дати. Згадаймо тільки — беру не винуватих — Шевченка з його десятирічним конанням у смердючій казармі під час найвищого розвитку творчої сили; згадаймо Руданського або Свидницького, що навіть не бачили своїх творів друкованими; Щоголева з його антрактами з примусу та літературною працею задля самої тільки сім'ї своєї; Франка з його панцирною на чужій роботі, „у наймах“, та заповнюванню усяких лужок, на яке витрачено безліч неабиякої сили...“

Згадаймо! Тоді може буде легше і Василеві Гайдарівському, письменникові „чи не одному з найкращих, якщо не найкращому на еміграції“, як вірно визначив Софія Наумович, письменникова, який, попри всі удари долі, чесно проміс велику синівську любов до матері-землі і негасимому віру в українську людину, творити, хоч і на чужині, але у відносно спокійних умовах, відати оті, за висловом Івана Франка, „невиспанні співи“ — неопановані твори, невіднесені творчі задуми, вивести до сонця людей, яких він глибоко знає і любить, літераторів, з якими зустрічався, і все, все, чим багате і повне письменниково серце!

Микола Щербак
Лютині 1969.

Алла Косовська

КНИЖЕЧКА-ЛІСАНКА

Великодню писанкою-подарунком наші дітвори молодшого віку з'явилася, являла саме до Великодня цю, накладом Сестричтва св. Покрови при Українській православної парафії св. Тройці в Ірвінгтоні, під маркою ОІДЛ, книжечка дитячих віршів нашого відомого поета Миколи Щербака, під назвою „Волошки“.

Весела обкладинка в національних кольорах, численні ілюстрації мистця Богдана Певного в тексті, добрий папір, роблять книжечку чепурною і привабливою. Тридцять віршів на розмаїтій темі, які тільки можуть зацікавити наших наймолодших, складають зміст цієї книжечки. Тут є вірші, присвячені природі, її проби, присвячені зимовому сну, „Весняні сні“, „Перелесня“, „Раякові співи“, „Ряс“, квітучому, запашному літові. („Волошки“, „Після дощу“, „Джерело“, „Зимі сердитій, що приносить зворотом стільки прикроїх („Клопіт“, „Зима“), осені: „жовтень ходить по лісах у червоних чобітках“ („Місяць“).

Багато віршів присвячено звірятам, птахам, комахам, квітам: („Вівірка“, „Що треба квіті“, „Ластівка“, „Ранкові співи“, „Чим хвалиться птах“, „Домітнички“, „Сонячник“, тощо).

У звучній, віршованій формі розповідає поет про малого Тараса Шевченка („Дуб“, „Калина“), про національну подію („Чорне море“), про прапор України („Волошки“).

Два вірші присвячені релігійній темі: („Молитва“, „Славим Тебе“).

Здається, що в цій малій книжечці охоплений весь нескладний світ малої дитини, що його Микола Щербак, давній друг дітей, зумів подати в такій сприйнятливій, привабливій формі.

Треба бути добрим психологом, щоб не нав'язуючи дитям того, що вони ще зрозуміти не можуть, у короткому, звучному вірші дати їм відчуття поваги до нашої нації, до нашого синьо-жовтого прапора: „Стигле життя і волошки світлісні — то — мов прапор України“ (або „Чорне море“).

„І люпочку, і зоріють, рійно рувають до гори синьо-жовті прапори, українські прапори!“ До речі: гарна алітерація „рійно рувають“, говорить про Щербака, як про майстра слова. А хіба не чарівні рядки з вірша „Ластівка“?

Прилетіла ластівка
Рано на весні
З голубою ласкою
В тихій вишині.
З них прозирає простота
І майже жіноча, ніжність.
Отака ця книжечка-лісання, яку з радістю прочитає, а може і вивчить напам'ять кожна українська дитина. Книжечка, яка легка, але наполегливо вчить любити природу, свою мову, свою країну.

Прилетіла ластівка
Рано на весні
З голубою ласкою
В тихій вишині.

З них прозирає простота
І майже жіноча, ніжність.
Отака ця книжечка-лісання, яку з радістю прочитає, а може і вивчить напам'ять кожна українська дитина. Книжечка, яка легка, але наполегливо вчить любити природу, свою мову, свою країну.

У репортажі „Літературний вечір поета Гната Діброва“ („Свобода“, 18 березня 1969 р.) автор репортажу К. Степовий, переповідаючи мови пояснення про процес творення поезії, передає це пояснення так: „Над поезією я мусів сидіти, думати, писати, переписувати і т. д.“. Стверджує, що це — явна надуманість, Жодного слова з того, що написав К. Степовий, у своєму поясненні не говорив, хоч само собою зрозуміло, що кожний поет і письменник мусить сидіти думати, писати, переписувати і т. д. — по кількості разів і то — це не все. Перше, ніж сидіти і писати, кожна творча особа виношує у своїй уяві певні ідеї і образи і укладає в тій же уяві першу початкову будову якогось твору.

Я говорив про те, що кожна поезія складається з певних елементів — компонентів (розмір, ризм, строфи, образні засоби тощо), і для того, щоб звести всі елементи-компоненти в одне гармонійне ціле, довести поезію до повного архітектонічного завершення, треба багато працювати над нею, над її композиційною будовою, врахуванням, як мусить бути про те, щоб його словесно-образні засоби були свіжі, оригінальні.

Автоматично, не змисливши, схопити і це, ретранслювати мої пояснення і

Гнат О. Діброва

КНЕПЛЯ БАНДУРИСТІВ
ОДУМ ВІСТУПАЛА В
УНІВЕРСИТЕТІ

Філадельфія. — При місцевому Відділі ОДУМ у Філадельфії капеля бандуристів, мішаний хор та балетна група „Волошки“. 22-го квітня ця група, під проводом диригента інж. Петра Гурського, їздила до стейтського університету міста Глассборо з концертом і доповіддю про Україну, ілюстрованою прозірами. Капеля відповідала чотирьох пісень, а „Волошки“, під керівництвом Золі Грау і Тані Федорук, показали кілька зразків українських танків. Зміст українських пісень пояснювала для американських слухачів студентка Голлаш. Виступ мав жвавий і дуже позитивний відгук.

Філадельфія. — При місцевому Відділі ОДУМ у Філадельфії капеля бандуристів, мішаний хор та балетна група „Волошки“. 22-го квітня ця група, під проводом диригента інж. Петра Гурського, їздила до стейтського університету міста Глассборо з концертом і доповіддю про Україну, ілюстрованою прозірами. Капеля відповідала чотирьох пісень, а „Волошки“, під керівництвом Золі Грау і Тані Федорук, показали кілька зразків українських танків. Зміст українських пісень пояснювала для американських слухачів студентка Голлаш. Виступ мав жвавий і дуже позитивний відгук.

Філадельфія. — При місцевому Відділі ОДУМ у Філадельфії капеля бандуристів, мішаний хор та балетна група „Волошки“. 22-го квітня ця група, під проводом диригента інж. Петра Гурського, їздила до стейтського університету міста Глассборо з концертом і доповіддю про Україну, ілюстрованою прозірами. Капеля відповідала чотирьох пісень, а „Волошки“, під керівництвом Золі Грау і Тані Федорук, показали кілька зразків українських танків. Зміст українських пісень пояснювала для американських слухачів студентка Голлаш. Виступ мав жвавий і дуже позитивний відгук.

Філадельфія. — При місцевому Відділі ОДУМ у Філадельфії капеля бандуристів, мішаний хор та балетна група „Волошки“. 22-го квітня ця група, під проводом диригента інж. Петра Гурського, їздила до стейтського університету міста Глассборо з концертом і доповіддю про Україну, ілюстрованою прозірами. Капеля відповідала чотирьох пісень, а „Волошки“, під керівництвом Золі Грау і Тані Федорук, показали кілька зразків українських танків. Зміст українських пісень пояснювала для американських слухачів студентка Голлаш. Виступ мав жвавий і дуже позитивний відгук.

Філадельфія. — При місцевому Відділі ОДУМ у Філадельфії капеля бандуристів, мішаний хор та балетна група „Волошки“. 22-го квітня ця група, під проводом диригента інж. Петра Гурського, їздила до стейтського університету міста Глассборо з концертом і доповіддю про Україну, ілюстрованою прозірами. Капеля відповідала чотирьох пісень, а „Волошки“, під керівництвом Золі Грау і Тані Федорук, показали кілька зразків українських танків. Зміст українських пісень пояснювала для американських слухачів студентка Голлаш. Виступ мав жвавий і дуже позитивний відгук.

Марія Гарабедян

„МОЛОДІ ПАРОСТКИ“
СТЕПАНА ФЕДОРІВСЬКОГО

В другій половині 1968 року в Дітроїті, накладом автора, вийшов з друку новий твір Степана Федорівського „Молоді паростки“. В естетичній, під шкуру зробленій, зеленій обкладинці із скромними чорними літерами заголовком. Книжка надрукована двобічно на добротному папері, має 240 сторінок. П автор вже відомий українським читачам з цікавою твору „Нотатки повстанця“, який був виданий 1962 року в Нью-Йорку.

„Молоді паростки“ написані на основі дієвих подій та осіб, які брали в той чи інший спосіб у них участь на Вітчизні. Центральною постаттю твору є сам автор в особі Аркадія, хоч авторіграфічно між ними є багато розходжень. Події розгортаються під час другої світової війни від початку вступу німецької армії на СРСР аж до завоювання німецького фронту. Тема твору: підпільна боротьба українського народу проти окупантів. Ідея твору: неабиякі сили, які б могли вбити прагнення українського народу до волі, до самостійності. Його боротьба за своє право на своїй землі не знає компромісу.

Найбільша вагість твору полягає в тому, що в ньому навіслюють неперекручені літературні сторінки з „жизні життя“ нашого народу: запеклу боротьбу українського народу з окупантами в час другої світової війни за волю України. Тієї молоді, яка роджена після революції, була вивучена в найтемнішіх сталінських добу антинаціонально, антирелігійно й антилюдсько по школах, піонерських та комсомольських організаціях, фабриках, колгоспах. На ній партія покладає найбільші надії, за її душу закладає двадцять років. Проте ці „молоді паростки“, тугачі духові соки з рідної землі й народу, вирости вірними Українцями.

У своїх серцях несли глибоку національну образи та ненависть до ворога за національне гноблення та абсолютну духову, економічну й фізичну неволю. Автор відкрив правду про те, як глибоко була закорінена в цій молоді любов до Батьківщини і з якою підступністю вона при першій нагоді стала до боротьби з окупантами. Тобто, Степан Федорівський почав неочайний лан, збираючи з цього збіжжя, а не кукіль, хоч в кожну збіжжя є і він. Книжка

Дітроїт, лютині 1969.

Дітроїт, лютині 1969.

Дітроїт, лютині 1969.

Дітроїт, лютині 1969.

Дітроїт, лютині 1969.

Дітроїт, лютині 1969.

Дітроїт, лютині 1969.

Дітроїт, лютині 1969.

Дітроїт, лютині 1969.

Дітроїт, лютині 1969.

Дітроїт, лютині 1969.

Дітроїт, лютині 1969.

Дітроїт, лютині 1969.

Дітроїт, лютині 1969.

Дітроїт, лютині 1969.

Дітроїт, лютині 1969.

Дітроїт, лютині 1969.

Дітроїт, лютині 1969.

Дітроїт, лютині 1969.

НОВІ КНИЖКИ

ПОЕЗІЯ

Олександр Бабій. ВИБРАНЕ З ТВОРІВ. Наказом автора. Чикаго, 1969. Форм. 220 x 138 мм. Стр. 112.
Микола Щербак. ВОЛОШКИ. Обкладинка та ілюстрації Богдана Певного. Видання Сестричтва св. Покрови при Українській Православній Парафії св. Тройці, Ірвінгтон, Н. Дж. 1969. Форм. 200 x 145 мм. 47 + 1 нп. стор.

ПРОЗА

Людмила Ковалева і н. о. П. ОКАРАДЕНУ ЗВУДИЛИ. Роман. Частина третя трилогії. Наша земля. Видання Сестричтва св. Покрови, 1968. Форм. 220 x 150 мм. Стр. 240. (Обкладинка роботи мистця Дмитра В. Тугана).

Марія Цуканова. НА ГРАНИ ДВОХ СВІТІВ (Вибір з творів). Видання Юліана Середька. Буенос-Айрес, 1968. Форм. 200 x 145 мм. Стр. 259 + 1 нп. (Обкладинка роботи Марка Власовича).

І. Водичук. ДАЛЕКІ ОВЕРІ. Для дітей і юнацтва. Торонто, 1968. Форм. 210 x 140 мм. Стр. 54 + 4 нп. (Оповідання). (Обкладинка і ілюстрації роботи Петра Магденка).

П'ЄСНІ

ЧЕРВОНА ШАПОЧКА. Казка. Опера для дітей на 3 дії. Либетто Леоніда Полтави. Музика Василя Безкоровайного. Об'єднання Працівників Дитячої Літератури. Торонто. Нью-Йорк, 1969. Форм. 305 x 230 мм. 20 стор. (Вистави Миколи Леоніда Полтави. Ілюстрації Едварда Козака).

Марія Завальська. СІМЕТИЧНІ КАРТИНИ ДЛЯ ДІТЕЙ РІЗНОГО ВІКУ. Видання ЛУКІС. Ч. 2. (Торонто, 1969). Форм.: 213 x 137 мм. 47 + 1 нп. стор. (Обкладинка: Ніна Мудрик-Мрич).

ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО

ОСТАП ЛУЦЬКИЙ-МОЛОДОМЦЕВ. Збірка Юрія Луцького. Вступна стаття Богдана Рубчака. Об'єднання Українських Письменників „Слово“. Нью-Йорк, 1968. Форм. 225 x 153 мм. Стр. 69 + 3 нп. Roman Smal-Stocki, GEORGE WASHINGTON TRADITIONS IN UKRAINE. Shevchenko Scientific Society, Inc. Papers, No. 28. New York, 1968. Форм.: 230 x 158 мм. 4 pp. (Reprinted from the Ukrainian Quarterly, Vol. XXIV, No. 3, 1968).

Олександр Соколинський. СВІТЛІСТЬ ПРОШЛИСЬКА І ПІСНЯ ПІЗНІШОГО ПИСЬМЕННИЦТВА ВУКРАЇНСЬКОГО УКРАЇНИ (ЗЕЛЕНОЇ ВУКОВИНИ). Написав... Нью-Йорк, 1968. Форм. 240 x 160 мм. Стр. 6.

Аліна Галія Горбач. ОЛІВКА КОВІЛІНЬСЬКА І ПІДМІСЬКА КУЛЬТУРА. (Видання з Наукових Записок т. XIV (XVII), 1967. Український Технічно-Господарський Інститут, Мюнхен, 1967. Форм.: 240 x 170 мм. Стр. 43 + 61.

МОВОЗНАВСТВО

Кость Кисілевський. ГОВОРИ ОСОБЛИВОСТІ ШАПЧЕВИЧЕВИХ МОВ. Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗДА. Доповіді. Ч. 26. Нью-Йорк, 1968. Форм. 230 x 152 мм. 10 + 2 нп. стор.

П. Коваль. ДІЯКІ ОСОБЛИВОСТІ СЛОВТВОРЕННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ. Доповіді, прочитана на Науковій Конференції 5-го жовтня 1968 року в Нью-Йорку. Нью-Йорк, 1969. Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗДА. Нью-Йорк, 1969. Форм. 225 x 155 мм. 18 + 6 нп. стор.

ІСТОРІЯ

Володимир Кедровський. 1917 РІК. Спогади члена Українського Військового Генерального Комітету і товариша Секретаря Військових Справ у часі Української Центральної Ради. Видання Сестричтва св. Покрови, 1967. (видано 1969 р.). Форм.: 230 x 153 мм. 528 стор. (Обкладинка роботи мистця Богдана Тугана).

Степан Пастернак. НАРИС ІСТОРІЇ МОЛОДШИЙ І ПІДЛІПШІЙ (Новий час). Видання XVII Праці Інституту Дослідів Волині. Вінніпег, Торонто, 1968. Форм.: 235 x 155 мм. 466 стор. + 1 карта.

Микола Г. Марушчак. СТУДІЇ ДО ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАКАДІ. Т. І. Історія преси, літератури і друку піонерської доби. Українська Вільна Академія. Нью-Йорк, 1968. Форм.: 230 x 153 мм. 284. (3 серії: Студії з приводу Сториччя Канадської Федерації під патронатом Української Вільної Академії Наук у Канаді).

Український Соціологічний Інститут. УКРАЇНСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ. Розвідки і матеріали. Павло Христюк. ЗАПІСКИ І МАТЕРІАЛИ ДО ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО РЕВОЛЮЦІ. 1917-1920 РР. Том I. Віден, 1921. 151 + 1 нп. стор. Том II. Віден, 1921. 159 + 1 нп. стор. Том VI. 192 стор. Фототипічний передрук для студій. Видання Чарторийських. Нью-Йорк, 1969. Форм. 290 x 185 мм.

УКРАЇНСЬКА ЗАМОРСЬКА ТЕРИТОРІЯ. Юліан Альманак у 75-річчя Українського Народного Союзу 1841-1969. Видання „Свобода“, Дітроїт. Сіт. Нью-Йорк, 1969. Форм. 232 x 160 мм. Стр. 319 + 1 нп. (Обкладинка роботи артиста-малера Богдана Тугана).

БІБЛІОГРАФІЯ

Олександр Федінінський. БІБЛІОГРАФІЧНІ ПОКАЖИКИ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ ПОЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ. Річник II — за 1967 рік. Український Музей-Архів у Клівленді, ч. 12. Клівленд, 1968. Форм. 230 x 157 мм. Стр. 52 + 4 нп.

І. Чайковський. НАША МЕМУАРИСТИКА. Видання з Наукових Записок, т. XI (XIV), 1966. Український Технічно-Господарський Інститут, Мюнхен, 1966. Форм. 240 x 170 мм. Стр. 63-94 + 2 нп.

КАЛЕНДАРІ

УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОСЛАВНИЙ КАЛЕНДАР НА 1969 РІК. Річник дев'ятидний. Видання Української Православної Церкви в США. (Видані Врук, 1969). Форм. 210 x 210 мм. Стр. 159 + 1 нп. (Числа сторінка календаря — Петра Хорядного).

КАЛЕНДАР „СВІДО“ НА ЮВІЛЕЙНИЙ 1969 РІК. В 50-ту Річницю Соборності Ук-

Roman Smal-Stocki. BEGINNING OF FIGHT FOR REBIRTH OF UKRAINIAN STATEHOOD. Shevchenko Scientific Society, Inc. Papers, No. 24. New York, 1967. Форм.: 230 x 160 мм. 15 + 1 нп. pp. (Reprinted from „The Ukrainian Quarterly“, Spring, 1967).

МЕМУАРИСТИКА

Лев Висковський. НА КАВКАЗЬКО-ТУРЕЦЬКОМУ ФРОНТІ. Спогади з 1916-1918 рр. Волинська XVIII Праці Інституту Дослідів Волині. За редакцією М. Л. Боровського. Вінніпег, 1968. Форм. 230 x 153 мм. Стр. 152.

Оскар Діачинський. ЧЕРЧЕ — МОС РІДНЕ СЕЛО. Монографія. Українське Видання „Добра Кішкія“. — 185 випуск. Торонто, 1969. Форм.: 228 x 153 мм. 142 + 2 нп.

Андрій Долила. ОН ВЕРШЕ, МІН ВЕРШЕ. Праваділі події і мої переживання на Рідній Землі. В-во Говерла. Нью-Йорк, 1969. Форм.: 180 x 125 мм. 103 + 1 нп. стор.

НАУКА

В. Чаплинко. НАУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ПРОФ. П. КОВАЛЕВА. З нагоди 70-річчя життя та 45-річчя науково-педагогічної праці. Доповіді, прочитана на ювілейному заході 19-го жовтня 1968 року в Нью-Йорку. Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗДА. Доповіді. Ч. 29. Нью-Йорк, 1969. Форм. 225 x 153 мм. 31 + 1 нп. стор.

Андрій Качор. МИХАЙЛО І. ТУТАН-ВАРАНОВСЬКИЙ. НА СЛУЖБІ НАУКИ І СВОГО НАРОДУ. (В 50-річчя смерті світової слави економіста і кооперативного діяча). Українська Вільна Академія Наук. Сіт. Нью-Йорк, 1969. Форм.: 213 x 137 мм. 47 + 1 нп. стор. (Обкладинка: Ніна Мудрик-Мрич).

Володимир Яніш. ROLLE UND AUFGABE DER UKRAINISCHEN FREIEN UNIVERSITÄT IN DER GEGENWART. Sonderdruck aus: Mitteilungen der Arbeits- und Förderungsgemeinschaft der Ukrainischen Wissenschaften e. V. Band 5. München, 1968. Форм.: 240 x 170 мм. pp. 58-75.

Протопресвітер Іван Ткачук. НАУКОВО-ВОГОСЛОВСЬКА І ЦЕРКОВНО-ПРОМАДСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ПРОФ. П. КОВАЛЕВА. Доповіді, виголошена з нагоди 70-річчя дієсного члена Наукового Товариства ім. Шевченка Проф. Д-ра Пантелеймона Ковалева для 19-го жовтня 1968 року в Нью-Йорку. Наукове Товариство ім. Шевченка. Доповіді. Ч. 30. Нью-Йорк, 1968. Форм. 225 x 155 мм. 14 + 2 нп. стор.

Микола Остап'як. СИНТЕЗА НАУКОВОЇ ПРАЦІ ПРОФЕСОРА Д-РА ВОЛОДИМИРА БРИГІДІНА. Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗДА. Доповіді. Ч. 25. Нью-Йорк, 1968. Форм.: 228 x 153 мм. 13 + 2 нп. стор.

Микола Остап'як. СИНТЕЗА НАУКОВОЇ ПРАЦІ ПРОФЕСОРА Д-РА ВОЛОДИМИРА БРИГІДІНА. Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗДА. Доповіді. Ч. 25. Нью-Йорк, 1968. Форм.: 228 x 153 мм. 13 + 2 нп. стор.

Микола Остап'як. СИНТЕЗА НАУКОВОЇ ПРАЦІ ПРОФЕСОРА Д-РА ВОЛОДИМИРА БРИГІДІНА. Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗДА. Доповіді. Ч. 25. Нью-Йорк, 1968. Форм.: 228 x 153 мм. 13 + 2 нп. стор.

Микола Остап'як. СИНТЕЗА НАУКОВОЇ ПРАЦІ ПРОФЕСОРА Д-РА ВОЛОДИМИРА БРИГІДІНА. Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗДА. Доповіді. Ч. 25. Нью-Йорк, 1968. Форм.: 228 x 153 мм. 13 + 2 нп. стор.

Микола Остап'як. СИНТЕЗА НАУКОВОЇ ПРАЦІ ПРОФЕСОРА Д-РА ВОЛОДИМИРА БРИГІДІНА. Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗДА. Доповіді. Ч. 25. Нью-Йорк, 1968. Форм.: 228 x 153 мм. 13 + 2 нп. стор.

Микола Остап'як. СИНТЕЗА НАУКОВОЇ П

В Нью Йорку відбувся Весняний Літературно-Мистецький Ярмарок

Нью Йорк. — Нестійка дощова погода не перешкодила сотням глядачів-слухачів у суботу 3-го травня зібратися у залі "Вашингтон Ірвінг" гай-скул, біля 16-ї вулиці, де вони впродовж понад двох годин широким осягом слухали і читали твори молодих мистців — виконавців. Програма цього літературно-мистецького ярмарку, влаштованого заходами УЛМК-клубу під спонсорством "Самопоміч", була легка й різноманітна, і тому дала змогу відпочити й розважитися в атмосфері багатогранної української культури. Виступали: молодий, багатоголосний і добре зіграний Скрипковий Ансамбль Української Музичної Школи в Нью Йорку під керівництвом проф. Вол. Піска, відома поетка середнього покоління Ганна Черніш — гостя з Чикаго, чоловічий квартет "Караваї" під місцевим керівництвом обдарованого композитора легкого жанру М. Дябелю, співак Вал. Калін-Мамет з хвилюючою мелодією "Маме", письменники-гумористи Іван Керницький і Микола Понеділок, який був "головним ярмарковим", провадив програму; молада обдарована балерина Уляна Куницька — Шмерівська, видатна оперова співачка і чудовий виконавець народних пісень Тамара Лихолай, популярний читець-рецитатор М. Магмет з репертуаром ЕКО "Гриць Зозуля". На цьому присмерку вечір естрадного типу аккомпанювали різним виконавцям: піаністка проф. Калина Чічка-Андрієвська та молодий аккомпаніатор Марія Геча. О. Левицький, Б. Базалі. Після "розпродажу" всього мистецького "крану", до 50 осіб виконавців і запрошених гостей зібрався у залі Літературно-Мистецького Клубу для знайомства та обговорення проблем української культури за кордоном. Промовляли голова ЛМК-клубу д-р Борис Ржевський, актор і режисер Степан Крижанівський, д-р Роман Кришталівський, відомий "Думка" інж. Іван Жуковський та письменник М. Понеділок. Промовці, до гумористів Іван Керницький

Відбулися три спортивні імпери "Ч. Січі" Ньюарк під патронатом УНСОЮЗУ

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

ведени плавацькі змагання, якими проводив ланковий плавання "Ч. Січі" Михайло Лебедь. В чотирьох фінальних запливах, які проводили після елімінацій, перші три місця, медалі УНСОЮЗУ та грамоти забезпечення УНСОЮЗУ із заплаченими вкладками на один рік здобули: Дівчата 11-12 років у запливі 25 ярдів доволеним — Марія Федосієвич, Розмарі Чапелі Віра Копаць; Хлопці 11-12 років у запливі 25 ярдів доволеним — Андрій Слиз, Нестор Паславський і Петро Мельник; Юнаки 50 ярдів доволеним — Олена Паславська і Доля Сигіда; Юнаки 50 ярдів доволеним — Орест Лебедь, Роман Семенов і Марко Будний. В церемонії роздачі медалей УНСОЮЗУ взяли участь: заступник головного передсідки УНСОЮЗУ

20 молодих adeptів різних ділянок українського мистецтва і культури, зійшлися на тому, що в час, коли шовіністично-імперська Москва провадить наступ на українську мову й культуру, українці на волі мають звернути ще більшу увагу на нашу велику національну скарбницю: рідну мову й культуру в усіх її проявах. Підкреслювалось також, що культура й мистецтво — це той ґрунт, на якому можуть і сколяться українці найбільш різних поглядів та переконань. Присутні на літературно-мистецькому ярмарку набували програму у формі брошури, видану завдяки пожертвам 17 українських фірм у Нью Йорку.

ДЕ ГОЛЛЬ ВІДІШОВ

(Продовження зі стор. 2-ї)

але, мабуть, він не стане за Поміду. Вже подався до димісії міністер юстиції Капітан. Основне питання зводиться до двох проблем: — як тримати тимчасовий центр, що провалив де Голль — скільки видасть грошей за Поміду, а скільки за кандидата лівої; — чи лінійка виступить об'єднано з комуністами, чи поділиться черговий раз, чи найбільш пра в доповіді, бож соціалістам важко буде погодитися на комуністичні вимоги. Поміду йтиме до виборів під гаслом збереження голлістського доробку. І це важливо. Протівники його малюватимуть райдушки перспективи VI Республіки. Перемога Поміду не виключена, бо нехай би тільки й 47% було за Поміду, то це блок спосний, а т. зв. більшість буде поділена, бож у ній з велика драбина: від маюстів до крайніх правих. Та ж сама преса, що так зручно билася проти де-Голля

УВАГА! МОНТРЕАЛЬ, ОТТАВА І КВЕБЕК!

Особі, які роблять свої закупки харчових продуктів у фірмі ШТАЙНБЕРГ (Steinberg) від тепер можуть набувати у всіх 147 склепах Steinberg

ПРИРОДНО

СОНЯШНИКОВУ ОЛІЮ

ІМПОРТОВАНУ З ЄВРОПИ

Зверніть увагу на етикетку: дівчина в українському народному строї з соняшником в руках.

Імпортер: VALBET CO., LTD.

4397 — 9th Street, City of Laval (Chomedey) P.Q. Telephone: 681-3204 Canada

Квартет „Верховина” в Рочестері, Н. Й.

Квартет „Верховина” з Торонто завітав до Рочестера на самостійним концертом і в товаристві п. Володимира Довганюка — в ролі „Гриця Зозулі”. Квартет — під проводом п. Олені Глібонич — це гарна місцевість, одиниця, яка зачаровує слухача від першої хвилини виступу, аж до самого кінця. І особиста поява „Верховинки” і їх чудові строї (полтавські, гуцульські і елегантичні вечірні) подумали й опрацьовані до подробиць, і зокрема їх гарні й дібрані голоси, зразкова дисція, все здобувало ім симпатію публіки, яка вітас кожну пісню з захопленням. Члени ансамблю, це добрі солісти, які знаменито опанували свої партії, вичапили слова, час-до-часу ілюструють свої пісні легкими, граційними рухами. При тому вони вичапили і скромні. Голоси теплі, м'які.

Ансамбль має знамениту піаністку, п. Степанію Жовнір-Клос. Фортепіановий супровід, — це величезна підпора кожній співчоті одиниці. Верховина завдячує велику частину успіху своїй відданій аккомпаніаторці. Програма концерту була цікава, підібрана зі смаком. Значася релігійною піснею Бортнянського „Гнітшинами”. Під Твою милість; може краще, для збереження стилю, було би співати її „а капелла”. До талановитого скрипача „До пісень” Фомека хотілося б мати більше звуку у фортепіані, а не ритм був чітко підкреслений. Гнітшинами „Взялися стрілецьких пісень” мала замало ефектне закінчення. Дві інші пісні Гнітшинами: „Не хочу співати” й „Набрехали сусідочки” дуже добре написані і так же

ПОТРІБНО ЧИ НЕ ПОТРІБНО УКРАЇНСЬКОГО ОБРЯДУ?

(Закінчення зі стор. 2-ої)

суботніх та напівсуботніх школах — українською мовою, бодай тих дітей, що і розуміють. Дитина, коли вчиться релігії англійською чи іншою мовою, набуває чужої термінології з релігійної ділянки. Тому, поспішимо, воно буде вимагати в церкві проповіді і відправ такою ж мовою. Тому ті, що подають нашим дітям релігію чужою мовою, припиняються до руйнування нашого обряду, до асиміляції, такі є переступниками природного, Божого і церковного законів. Батьки повинні протестувати проти цього і категорично вимагати, щоб тіх дітей, які вчать української мови, тією ж мовою навчали релігії. Так само і з проповідями. Коли є якась група, що не розуміє зовсім по-українськи, то їй треба проповіді вголосувати мовою, яку вона розуміє. Але коли є лише кілька-кільканадцять осіб, які українською мовою розуміють, але слабо не говорять, то проповіді для них мають бути вголосовані

Ч. 35

не потрібно бенкетити, якщо ШТУЧНІ ЗУБИ не прилягають щільно. Не життя в страху, тому, що штучні зуби деградує, відліто, рухаються або випадають, саме в неважливий час. Для більшості безпеки і вигоди, пошук лише трошки FAS-TEETH на ваші штучні зуби сильніше, дає можливість легше жести, не має смачу пасти і не липить. Допомога: вконтроль „зубного відвіду”. Добре допасовані зуби — це основа „здоров’я”. Відвідувайте регулярно свого дентиста. Дістанте FASTEETH у всіх аптеках.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ”

На цьому місці друкуємо перелік всіх ВІП. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплата та свою пожертву на фонд „Свобода” та її видання: англійського „Українського Тижнича” і дитячого журналу „Веселка”, і потверджуємо з подякою одержану суму.

ЛІСТА 4. 4.

1. Мула, Чикаго, \$ 8.00	С. Береза, Ірвінгтон, 1.65
2. Гураль, Філадельфія, 6.00	4-р. а. Маланюк, Дітройт, 1.00
3-р. а. Семішан, Ньюарк, 6.00	4. а. Бучачевський, Едмонт, 1.00
4. Стожик, Делавейр, 6.00	5. а. Курна, Ліндсбург, 1.00
5-р. а. Н. Гайворонська, 5.00	6. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
6. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	7. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
7. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	8. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
8. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	9. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
9. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	10. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
10. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	11. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
11. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	12. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
12. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	13. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
13. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	14. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
14. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	15. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
15. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	16. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
16. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	17. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
17. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	18. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
18. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	19. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
19. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	20. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
20. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	21. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
21. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	22. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
22. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	23. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
23. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	24. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
24. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	25. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
25. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	26. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
26. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	27. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
27. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	28. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
28. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	29. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
29. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	30. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
30. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	31. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
31. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	32. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
32. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	33. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
33. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	34. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
34. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	35. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
35. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	36. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
36. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	37. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
37. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	38. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
38. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	39. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
39. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	40. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
40. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	41. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
41. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	42. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
42. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	43. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
43. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	44. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
44. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	45. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
45. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	46. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
46. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	47. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
47. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	48. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
48. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	49. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
49. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	50. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
50. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	51. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
51. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	52. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
52. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	53. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
53. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	54. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
54. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	55. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
55. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	56. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
56. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	57. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
57. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	58. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
58. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	59. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
59. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	60. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
60. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	61. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
61. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	62. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
62. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	63. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
63. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	64. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
64. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	65. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
65. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	66. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
66. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	67. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
67. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	68. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
68. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	69. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
69. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	70. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
70. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	71. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
71. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	72. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
72. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	73. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
73. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	74. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
74. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	75. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
75. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	76. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
76. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	77. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
77. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	78. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
78. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	79. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
79. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	80. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
80. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	81. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
81. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	82. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
82. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	83. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
83. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	84. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
84. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	85. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
85. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	86. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
86. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	87. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
87. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	88. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
88. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	89. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
89. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	90. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
90. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	91. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
91. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	92. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
92. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	93. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
93. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	94. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
94. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	95. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
95. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	96. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
96. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	97. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
97. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	98. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
98. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	99. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00
99. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00	100. а. Басовський, Нью Йорк, 1.00

ТЕХНОЛОГІЯ ТА ОТОЧЕННЯ МОЖУТЬ ЗНИЩИТИ

ти ті природні ресурси, на яких ця країна збудувала найвищий життєвий стандарт в світі. Так лізнавали два свідки в Сенатській підкомісії в справах міжурядових проблем, яку то підкомісія очолює сенатор демократ Едмунд С. Москі. Ці свідки — це директор Біологічного Центру при університеті в Ст. Луїс, і Мішури Берні Коммонс та президент Центру Демократичних Студій В. Г. Фенрі. Обидва вони твердили, що неконтрольована технологія знищить ґрунт, воду та інші ресурси, шкодячи здоров'ю людей. Нерозумні добрих дають добрі врожаї, але на дальшу мету нищать ґрунт і змінюють його характер. Ата зачистують повітря, фабрики затрують воду. Людина зможе летіти в космос, але на землі вона відкидає нечистий повітря, питане нечистою водою, а її ґрунт буде неродючий. Вчені домагаються, щоб Конгрес думав над цими небезпеками.

ПЛАСТОВА СТАНЦІЯ І ПЛАСТИРІНТ В ПАСЕВКУ, Н. ДЖ.

у великому смутку і жалю повідомляють своїх Членів та все Українське Громадянство про нещасливий і трагічний смертний випадок, 4-го травня 1969 року

пл. сен. довір'я ДМИТРА ГАРГАЯ

вирчевого і відданого працівника станції та довголітнього гніздового 17-го гнізда юнаків „Пристелі Лейу”.

ПАНХІДІДІ відбувся в понеділок і вівторок, 5-го і 6-го травня 1969 р. о год. 7-й веч. в похоронному закладі Burnad & McNeer у Клівленді, Н. Дж.

ПОХОРОН в середу, 7-го травня 1969 р. о год. 9-й ранку з церкви св. Миколая в Пасевку, Н. Дж.

ВІДПОВІДЬ ПОМІЖИ!

3 ПРИВІДУ СМЕРТІ БЛ. П. СОТНИКА АРМІ УНР ЮХИМА НУХАРЧУКА

Замість квітів на свічку могили складати 25.00 доларів на потреби Українського Червоного Хреста в Мюнхені та найближчі свідчення Дорогій Папа і Бабуш Віри Кухарчук з Родиною складати:

МАРІЯ і др. ВОЛОДИМИР БАРТОШКО АНДРІЙ КУХАРЧУК — сини АННА ІВАНІВНА І СОНЯ: РОМАНІЙ і др. МІХАЙЛО ІВАНІВНИК

Замість квітів на свічку могили с.п. інж. КОРНЕЛІЯ КІЗЮКА

жертвувати 15.00 доларів на Катедру Українознавства Дружині Поштового і Дітям амальовано наше шире співзвуччя

Орест і Оксана КЛЮФАС

Замість квітів на свічку могили Президента Головної Ради НТШ і Голови Американського НТШ — проф. д-ра РОМАНА СМАЛЬ-СТОЦЬКОГО

складати 20.00 доларів на ідні НТШ в ЗСА

Степанов, П. П. Інж. Іван РОМАНІК

Зголошення на вишай апартментів полагодується в порядку черги, тому безпосередньо телефонуйте, пишьте, або зайдіть до Оселі по докладній інформації. — Телефонним в годинах між 9-ю рано, і 4-ю по полудні: у Філадельфії, 922-1116, з інших місцевостей: колект 1-215-922-1116.

Адреса Оселі: „ASCENSION MANOR” — 911 N. Franklin Street, PHILADELPHIA, Pa. 19123

ДОБРА НОВИНА ДЛЯ УКРАЇНЦІВ УСІХ ВІРОВИЗНАНЬ, ЯКИМ МИНУЛО 62 РОКИ ЖИТТЯ

(у подружжя — чоловік або дружина можуть бути молодші).

У Філадельфії при 911 Норт Френклін вул., близько церкви, крамничі і догідної комуналізації, побудовано гарну апартментову ОСЕЛЮ „ВОЗНЕСЕННЯ” з модерним устаткуванням, включно з огріванням у зимі і охолодженням повітря в літі. Не треба ходити по сходах, бо на всіх поверхках є вигідні види.

В оселі є 140 апартментів одно- і двоімисних, з кухонними печами і лавічками, з чинним доступним і для найбільш незможних осіб.

Оселя не є домом для старців, а вибавливим приміщенням для старших осіб.

Коло Оселі є гарний город з деревами, а довкруги багато вільного простору.

Праця

LABORERS WANTED
To handle reinforcing bars & loading of trucks. \$2.22 per hour.

Igoe Brothers Inc.
234 Pioneer St., Newark, N.J.
(201) 243-8450, Ext. 6
V. J. Parillo

ДРУГИЙ КУХАР

6 днів в тижді, неділя вільна.
Досв. умови праці, платня за згодою.

Couch & Cottage Rest
290 County Avenue
Secaucus, N.J. 201 865-4203

СТОЛЯРИ І ФОРМАНИ

Юніта, постійна праця.
Праця в New York City.
& Lower Westchester.
TU 6-0500

EXP. MOVERS DRIVERS PACKERS HELPERS

Union Wages.
Call
(617) 876-9054
If Experienced

ФАБР. ТЕРМІНАТОРИ

Мужчини і жінки. Мусять бути здатні до праці на всі 3 широти. Досвід неконечний, навчимо. МЗМ. \$95.00 тижня. + 10 цент. на год. за 2-гу широту. 15 цент. на год. за 3-тю широту. Автом. підвищення і бонуси.

Mrs. Corrugated Box Co.
55-25 — 58th Street
Maspeth, N.Y. TW 4-7200

Machinist Lathe Hands

до фабричного підприємства.
• Постійна праця.
• Овертайми.

Денно, вночі, мови. Голос.
156 Sanford Street
Brooklyn, N.Y.
або телефонувати
Mr. RAHM — 855-3810

ДОСВІДЧЕНИЙ ГОЛОВНИЙ КУХАР

Платня за згодою, премії умови праці. Писати до:
Box No. U-25, Rm 915
350 Fifth Avenue
New York City, N.Y.

WELDERS BUTT WELDER

to weld band saws.
Also BRAZER for brazing carbide tips on saws.
TRAINEES ACCEPTED
Good pay and benefits. Steady.
(212) 226-4160

АВТОВОДИ

з власним "station wagon" або вантажним авто. для місцевих достав. Висока комісія винагорода.
244-8522

ПОМІЧНИКИ

Потрібні робітники до будови будинків в New England. Знаменита платня. З працею звільнення подорожувати.
Тел. 9 раніо до 8:30 веч.
(617) 782-2141

Т-во Українських Інженерів Америки інформує про працю своїх членів

Проблеми космічних летів, як також підготовка потрібних для цього приладів виключно з внутрішнім устаткуванням космічних кораблів, були, між іншими, предметом технічно-наукового симпозию, що його влаштувало Т-во Українських Інженерів Америки в залі Українського Інституту Америки в Нью-Йорку в дні 29-го березня ц.р.

Вечір заповнило щільно доповідцями, які цікаво представили численні зібрані публіки, членам й запрошеним гостям, свої досягнення чи наукові дослідження в ділянці, на тему якої доповідали.

Про поліамід, що є першим завершеним виробом синтетичних тканин, під фабричною назвою Nylon-66, говорив інж. Зенов Салевич, який тепер працює асистентом головного хіміка в Ресекторі Лаборації в Патерсоні, Н.Дж., в ділянці синтетичних смол і допоміжних продуктів.

Про зміни в модерній поліграфічній технології, застосування обчислювальних машин та електронної технології до процесу видання друкованого слова, як також про вживання фотокомпонування апаратів, катодних труб, синтезу кольорів, незначимо цікаво говорив інж. Ярослав Терлецький, тепер директор інженерного відділу у фірмі "Ферчайлд Кемерс енд Інструмент" (графічний відділ), який відповідає за розвиток нових продуктів фірми.

Про циклоні, укладені такниці говорив науковець, професор фізики в Сватор Коледжі в Пенсильванії, д-р інж. Олександр Вільямс, який має за собою вже велику наукову діяльність та опубліковані численні наукові праці, при чому працював на запрошення аргентинського уряду при державній атомній лабораторії в Буенос-Айресі і був професором-гостем в Університеті Нью-Делі в Індії та в Інституті Макса Планка в Гайделберзі в Німеччині. Професор-доповідач подав між іншим, що поглиблює

Машиніст
Coulter & McKenzie Machine
35 Union Avenue
Bridgeport, Conn. 203 835-2571

СУПТ.

ПОДРУЖКА. Досвід. 16 пов. буд. у Мангтані (біля 80 вулиць), # 6 оліва, штучне хол. + догман + портер. Платня після умови + 4 км. устаткування, телеф. від пов. до суботи 10-4, ч. тел. TR 4-6400.

ПРАЦІВНИКИ ДО ТОВАРОВИХ МАГАЗИНІВ

• Денна шифта.
8 А.М. до 5 П.М.
\$125 на тиждень.
• Автоматичні підвищення.
• 12 платних свят.
• Щедрі бонуси.
5 хвилин від Triboro Bridge.
Телеф.

Тел. MR. McKILLOP
993-2714, Ext. 223

ЗАГАЛ. ФАБР. ПОМІЧ

Навчимо, денна і нічна шифта, досвід неконечний.
Kohl Poly Bag Mfg. Co.
747 Evergreen Avenue
Brooklyn, N.Y.
HI 3-6400

ІНСЕКТОР-МЕХАНІК

Досвід при металевих вибиранні і пластикових частинах. Добра платня, постійна праця.
White House Products
380 Furman St., Brooklyn, NY
Tel: 625-3570, Ext. 21

Праця

HELP WANTED FEMALE
PLASTIC MANUFACTURER

NEED WOMEN
1st & 2nd shifts.
Apply in Person.

ORANGE PLASTIC'S
4 Saint Marks Street
Linden, N.J.

ПОТРЕБУЄМО

2-ох ЛІВЧАТ ДО ПРАЦІ в ГОТЕЛІ на літній сезон або постійно.

Кімната, харчі і \$300.00 на сезон + тиждень. (Не гарантується більше як \$300.00 тиждень).
Писати на
Lexington Hotel
Lexington, N.Y. 12452
або телефонувати колект
(518) 989-9797

ПРАЦЯ

HELP WANTED FEMALE
PRESS TRAINEES — (Male) BINDER GIRLS TRAINEES (Male & Female)

PROOF READER. Female Leading Business Forms manufacturing needs willing workers. Steady Employment in one of the fastest growing industries in the country. Experience helpful, but not necessary. Your growth potential limited only by your own desire and ability. Competitive pay and fringe benefits.

Contact Mr. Don Spilligay
Jordan Business Forms
620 Oakwood Avenue
W. Hartford, Conn.
(203) 325-9188

ПОВІДОМЛЕННЯ

КРАМНИЦЯ
Романа Івановича
(Delto Sportswear)

Мас на складі: Різноманітні свитери — жіночі і чоловічі, італійські дощовики — хустки і шалі — блузочки — кофти — сукні — сорочки — ковдри — ковпачки — об'ємні — капці — панчохи — скарпетки — шкіряні і напівшкіряні куртки — рюкзак — пляшки — олівці і вкладки до олівців — копирти з написом U.S.G.P. на вилітку до всіх країн Європи.

Roman Iwanovsky
(DELTO SPORTSWEAR)
304 EAST 9th STREET NEW YORK, N.Y. 10003
(Near Second Avenue) Tel.: 228-2266

HELP WANTED FEMALE

TYPIST
TO \$100. — 35 HOUR WORK WEEK. LIBERAL BENEFITS. WORK IN NEW JERSEY. Become Part of Exciting New Container Operation.

U.S. Lines, Inc.
Call in N.Y.C. (212) 344-5800
MR. SEARS
An Equal Opportunity Employer.

Якщо ваше забезпечення кінчається, забезпечитися негайно наново. Не залишайтеся ні одного дня без забезпечення. Нещастя приходить несподівано. УНСОМЗ забезпечить вам найкраще і найдешевше забезпечення.

25,000 ДОЛЯРИВ
коштує виховання дитини; куди більше її висока освіта. Цей кошт її майбутнє. Вашим дітям залишити, навіть коли б Вас не стало, щиро життєве забезпечення в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ.

ПЛАСТУНИ І ПЛАСТПРИЯТ У ФІЛАДЕЛФІЇ ВІДБУЛИ СВОЄ СВЯЧЕНЕ

Філадельфія. — В неділю 20 квітня ц.р. відбулося тут Пластове Свячене. Відкриття його ставивши п. сен. Роман Левицький. Початкову молитву — співав "Христос Воскрес!" і благословення дарував о. шамб. М. Харина. Свяченим проводив як товстиймастер мгр. Олександр Луцький, а п. сен. Володимир Мельник заповідав програму мистецьких виступів пластової молоді. З самого початку юнаки в українських народних одягах вивели хорів і привітали присутніх традиційним звичаєм, частуючи усіх великоднім яйцем. Цю привітальну програму уклала п. вірл. Віра Козак.

Хвилиною мовчанки і підкресленням значення праці Основоположника Пласту професора д-ра О. Тисовського — Дрота шанувало його пам'ять у першу річницю його смерті.

У мистецькій частині учасники 3. кл. Школи Сестер Василіанок, члени пластової новатства і СУМА, вивели прекрасну великодню сценку, підготовану їхньою вчителькою п. сен. Галиною Прасіською. А юнацький мистецький гурток під проводом Зенона Чайківського захоплював присутніх своїм виступом з двома ролями — "Сестричка Бобо" і "Курс новачків виховників".

У Свяченому взяли також участь представники УККА, СУМА, Комбатантів та інших організацій. Голова Пласту — Приятю Любомир Лучанко подакував усім за участь, підготовку і виконання програми, а на закінчення о. сов. Іван Головинський провів кінцеву молитву.

Цим вдалим спільним Свяченим, з участю усієї пластової родини: новачства юнацтва, старош — пластунства, мати змогу довідатися про наукові праці українських інженерів.

Організаторами симпозию були інж. В. Гнатківський і інж. С. Процюк, а вестором уміло проводив інж. Івашків.

Д-р Р. Кристальський

ПЛАСТУНИ І ПЛАСТПРИЯТ У ФІЛАДЕЛФІЇ ВІДБУЛИ СВОЄ СВЯЧЕНЕ

Філадельфія. — В неділю 20 квітня ц.р. відбулося тут Пластове Свячене. Відкриття його ставивши п. сен. Роман Левицький. Початкову молитву — співав "Христос Воскрес!" і благословення дарував о. шамб. М. Харина. Свяченим проводив як товстиймастер мгр. Олександр Луцький, а п. сен. Володимир Мельник заповідав програму мистецьких виступів пластової молоді. З самого початку юнаки в українських народних одягах вивели хорів і привітали присутніх традиційним звичаєм, частуючи усіх великоднім яйцем. Цю привітальну програму уклала п. вірл. Віра Козак.

Хвилиною мовчанки і підкресленням значення праці Основоположника Пласту професора д-ра О. Тисовського — Дрота шанувало його пам'ять у першу річницю його смерті.

У мистецькій частині учасники 3. кл. Школи Сестер Василіанок, члени пластової новатства і СУМА, вивели прекрасну великодню сценку, підготовану їхньою вчителькою п. сен. Галиною Прасіською. А юнацький мистецький гурток під проводом Зенона Чайківського захоплював присутніх своїм виступом з двома ролями — "Сестричка Бобо" і "Курс новачків виховників".

У Свяченому взяли також участь представники УККА, СУМА, Комбатантів та інших організацій. Голова Пласту — Приятю Любомир Лучанко подакував усім за участь, підготовку і виконання програми, а на закінчення о. сов. Іван Головинський провів кінцеву молитву.

Цим вдалим спільним Свяченим, з участю усієї пластової родини: новачства юнацтва, старош — пластунства, мати змогу довідатися про наукові праці українських інженерів.

Організаторами симпозию були інж. В. Гнатківський і інж. С. Процюк, а вестором уміло проводив інж. Івашків.

Д-р Р. Кристальський

ПЛАСТУНИ І ПЛАСТПРИЯТ У ФІЛАДЕЛФІЇ ВІДБУЛИ СВОЄ СВЯЧЕНЕ

Філадельфія. — В неділю 20 квітня ц.р. відбулося тут Пластове Свячене. Відкриття його ставивши п. сен. Роман Левицький. Початкову молитву — співав "Христос Воскрес!" і благословення дарував о. шамб. М. Харина. Свяченим проводив як товстиймастер мгр. Олександр Луцький, а п. сен. Володимир Мельник заповідав програму мистецьких виступів пластової молоді. З самого початку юнаки в українських народних одягах вивели хорів і привітали присутніх традиційним звичаєм, частуючи усіх великоднім яйцем. Цю привітальну програму уклала п. вірл. Віра Козак.

Хвилиною мовчанки і підкресленням значення праці Основоположника Пласту професора д-ра О. Тисовського — Дрота шанувало його пам'ять у першу річницю його смерті.

У мистецькій частині учасники 3. кл. Школи Сестер Василіанок, члени пластової новатства і СУМА, вивели прекрасну великодню сценку, підготовану їхньою вчителькою п. сен. Галиною Прасіською. А юнацький мистецький гурток під проводом Зенона Чайківського захоплював присутніх своїм виступом з двома ролями — "Сестричка Бобо" і "Курс новачків виховників".

У Свяченому взяли також участь представники УККА, СУМА, Комбатантів та інших організацій. Голова Пласту — Приятю Любомир Лучанко подакував усім за участь, підготовку і виконання програми, а на закінчення о. сов. Іван Головинський провів кінцеву молитву.

Цим вдалим спільним Свяченим, з участю усієї пластової родини: новачства юнацтва, старош — пластунства, мати змогу довідатися про наукові праці українських інженерів.

Організаторами симпозию були інж. В. Гнатківський і інж. С. Процюк, а вестором уміло проводив інж. Івашків.

Д-р Р. Кристальський

ПЛАСТУНИ І ПЛАСТПРИЯТ У ФІЛАДЕЛФІЇ ВІДБУЛИ СВОЄ СВЯЧЕНЕ

Філадельфія. — В неділю 20 квітня ц.р. відбулося тут Пластове Свячене. Відкриття його ставивши п. сен. Роман Левицький. Початкову молитву — співав "Христос Воскрес!" і благословення дарував о. шамб. М. Харина. Свяченим проводив як товстиймастер мгр. Олександр Луцький, а п. сен. Володимир Мельник заповідав програму мистецьких виступів пластової молоді. З самого початку юнаки в українських народних одягах вивели хорів і привітали присутніх традиційним звичаєм, частуючи усіх великоднім яйцем. Цю привітальну програму уклала п. вірл. Віра Козак.

Хвилиною мовчанки і підкресленням значення праці Основоположника Пласту професора д-ра О. Тисовського — Дрота шанувало його пам'ять у першу річницю його смерті.

У мистецькій частині учасники 3. кл. Школи Сестер Василіанок, члени пластової новатства і СУМА, вивели прекрасну великодню сценку, підготовану їхньою вчителькою п. сен. Галиною Прасіською. А юнацький мистецький гурток під проводом Зенона Чайківського захоплював присутніх своїм виступом з двома ролями — "Сестричка Бобо" і "Курс новачків виховників".

У Свяченому взяли також участь представники УККА, СУМА, Комбатантів та інших організацій. Голова Пласту — Приятю Любомир Лучанко подакував усім за участь, підготовку і виконання програми, а на закінчення о. сов. Іван Головинський провів кінцеву молитву.

Цим вдалим спільним Свяченим, з участю усієї пластової родини: новачства юнацтва, старош — пластунства, мати змогу довідатися про наукові праці українських інженерів.

Організаторами симпозию були інж. В. Гнатківський і інж. С. Процюк, а вестором уміло проводив інж. Івашків.

Д-р Р. Кристальський

ПЛАСТУНИ І ПЛАСТПРИЯТ У ФІЛАДЕЛФІЇ ВІДБУЛИ СВОЄ СВЯЧЕНЕ

Філадельфія. — В неділю 20 квітня ц.р. відбулося тут Пластове Свячене. Відкриття його ставивши п. сен. Роман Левицький. Початкову молитву — співав "Христос Воскрес!" і благословення дарував о. шамб. М. Харина. Свяченим проводив як товстиймастер мгр. Олександр Луцький, а п. сен. Володимир Мельник заповідав програму мистецьких виступів пластової молоді. З самого початку юнаки в українських народних одягах вивели хорів і привітали присутніх традиційним звичаєм, частуючи усіх великоднім яйцем. Цю привітальну програму уклала п. вірл. Віра Козак.

Хвилиною мовчанки і підкресленням значення праці Основоположника Пласту професора д-ра О. Тисовського — Дрота шанувало його пам'ять у першу річницю його смерті.

У мистецькій частині учасники 3. кл. Школи Сестер Василіанок, члени пластової новатства і СУМА, вивели прекрасну великодню сценку, підготовану їхньою вчителькою п. сен. Галиною Прасіською. А юнацький мистецький гурток під проводом Зенона Чайківського захоплював присутніх своїм виступом з двома ролями — "Сестричка Бобо" і "Курс новачків виховників".

У Свяченому взяли також участь представники УККА, СУМА, Комбатантів та інших організацій. Голова Пласту — Приятю Любомир Лучанко подакував усім за участь, підготовку і виконання програми, а на закінчення о. сов. Іван Головинський провів кінцеву молитву.

Цим вдалим спільним Свяченим, з участю усієї пластової родини: новачства юнацтва, старош — пластунства, мати змогу довідатися про наукові праці українських інженерів.

Організаторами симпозию були інж. В. Гнатківський і інж. С. Процюк, а вестором уміло проводив інж. Івашків.

Д-р Р. Кристальський

ПЛАСТУНИ І ПЛАСТПРИЯТ У ФІЛАДЕЛФІЇ ВІДБУЛИ СВОЄ СВЯЧЕНЕ

Філадельфія. — В неділю 20 квітня ц.р. відбулося тут Пластове Свячене. Відкриття його ставивши п. сен. Роман Левицький. Початкову молитву — співав "Христос Воскрес!" і благословення дарував о. шамб. М. Харина. Свяченим проводив як товстиймастер мгр. Олександр Луцький, а п. сен. Володимир Мельник заповідав програму мистецьких виступів пластової молоді. З самого початку юнаки в українських народних одягах вивели хорів і привітали присутніх традиційним звичаєм, частуючи усіх великоднім яйцем. Цю привітальну програму уклала п. вірл. Віра Козак.

Хвилиною мовчанки і підкресленням значення праці Основоположника Пласту професора д-ра О. Тисовського — Дрота шанувало його пам'ять у першу річницю його смерті.

У мистецькій частині учасники 3. кл. Школи Сестер Василіанок, члени пластової новатства і СУМА, вивели прекрасну великодню сценку, підготовану їхньою вчителькою п. сен. Галиною Прасіською. А юнацький мистецький гурток під проводом Зенона Чайківського захоплював присутніх своїм виступом з двома ролями — "Сестричка Бобо" і "Курс новачків виховників".

У Свяченому взяли також участь представники УККА, СУМА, Комбатантів та інших організацій. Голова Пласту — Приятю Любомир Лучанко подакував усім за участь, підготовку і виконання програми, а на закінчення о. сов. Іван Головинський провів кінцеву молитву.

Цим вдалим спільним Свяченим, з участю усієї пластової родини: новачства юнацтва, старош — пластунства, мати змогу довідатися про наукові праці українських інженерів.

Організаторами симпозию були інж. В. Гнатківський і інж. С. Процюк, а вестором уміло проводив інж. Івашків.

Д-р Р. Кристальський

ПЛАСТУНИ І ПЛАСТПРИЯТ У ФІЛАДЕЛФІЇ ВІДБУЛИ СВОЄ СВЯЧЕНЕ

Філадельфія. — В неділю 20 квітня ц.р. відбулося тут Пластове Свячене. Відкриття його ставивши п. сен. Роман Левицький. Початкову молитву — співав "Христос Воскрес!" і благословення дарував о. шамб. М. Харина. Свяченим проводив як товстиймастер мгр. Олександр Луцький, а п. сен. Володимир Мельник заповідав програму мистецьких виступів пластової молоді. З самого початку юнаки в українських народних одягах вивели хорів і привітали присутніх традиційним звичаєм, частуючи усіх великоднім яйцем. Цю привітальну програму уклала п. вірл. Віра Козак.

Хвилиною мовчанки і підкресленням значення праці Основоположника Пласту професора д-ра О. Тисовського — Дрота шанувало його пам'ять у першу річницю його смерті.

У мистецькій частині учасники 3. кл. Школи Сестер Василіанок, члени пластової новатства і СУМА, вивели прекрасну великодню сценку, підготовану їхньою вчителькою п. сен. Галиною Прасіською. А юнацький мистецький гурток під проводом Зенона Чайківського захоплював присутніх своїм виступом з двома ролями — "Сестричка Бобо" і "Курс новачків виховників".

У Свяченому взяли також участь представники УККА, СУМА, Комбатантів та інших організацій. Голова Пласту — Приятю Любомир Лучанко подакував усім за участь, підготовку і виконання програми, а на закінчення о. сов. Іван Головинський провів кінцеву молитву.

Цим вдалим спільним Свяченим, з участю усієї пластової родини: новачства юнацтва, старош — пластунства, мати змогу довідатися про наукові праці українських інженерів.

Організаторами симпозию були інж. В. Гнатківський і інж. С. Процюк, а вестором уміло проводив інж. Івашків.

Д-р Р. Кристальський

ПЛАСТУНИ І ПЛАСТПРИЯТ У ФІЛАДЕЛФІЇ ВІДБУЛИ СВОЄ СВЯЧЕНЕ

Філадельфія. — В неділю 20 квітня ц.р. відбулося тут Пластове Свячене. Відкриття його ставивши п. сен. Роман Левицький. Початкову молитву — співав "Христос Воскрес!" і благословення дарував о. шамб. М. Харина. Свяченим проводив як товстиймастер мгр. Олександр Луцький, а п. сен. Володимир Мельник заповідав програму мистецьких виступів пластової молоді. З самого початку юнаки в українських народних одягах вивели хорів і привітали присутніх традиційним звичаєм, частуючи усіх великоднім яйцем. Цю привітальну програму уклала п. вірл. Віра Козак.

Хвилиною мовчанки і підкресленням значення праці Основоположника Пласту професора д-ра О. Тисовського — Дрота шанувало його пам'ять у першу річницю його смерті.

У мистецькій частині учасники 3. кл. Школи Сестер Василіанок, члени пластової новатства і СУМА, вивели прекрасну великодню сценку, підготовану їхньою вчителькою п. сен. Галиною Прасіською. А юнацький мистецький гурток під проводом Зенона Чайківського захоплював присутніх своїм виступом з двома ролями — "Сестричка Бобо" і "Курс новачків виховників".

У Свяченому взяли також участь представники УККА, СУМА, Комбатантів та інших організацій. Голова Пласту — Приятю Любомир Лучанко подакував усім за участь, підготовку і виконання програми, а на закінчення о. сов. Іван Головинський провів кінцеву молитву.

Цим вдалим спільним Свяченим, з участю усієї пластової родини: новачства юнацтва, старош — пластунства, мати змогу довідатися про наукові праці українських інженерів.

Організаторами симпозию були інж. В. Гнатківський і інж. С. Процюк, а вестором уміло проводив інж. Івашків.

Д-р Р. Кристальський

ПЛАСТУНИ І ПЛАСТПРИЯТ У ФІЛАДЕЛФІЇ ВІДБУЛИ СВОЄ СВЯЧЕНЕ

Філадельфія.